

ΓΝΩΜΗ της Ο.Κ.Ε.

“Προώθηση της Απασχόλησης και άλλες
Διατάξεις”
(Σχέδιο Νόμου)

Αθήνα, 6 Δεκεμβρίου 2000

Διαδικασία

Στις 20 Νοεμβρίου 2000, ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. **Αναστάσιος Γιαννίσης** απέστειλε προς Γνωμοδότηση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (Ο.Κ.Ε.) το Σχέδιο Νόμου "Ρυθμίσεις για την απασχόληση και άλλες διατάξεις". Στις 22 Νοεμβρίου 2000 το Υπουργείο Εργασίας απέστειλε στην Ο.Κ.Ε. νέο κείμενο με τίτλο "Πρωώθηση της Απασχόλησης και άλλες διατάξεις".

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Ο.Κ.Ε. συνέστησε Επιτροπή Εργασίας, στην οποία ανέθεσε τη σύνταξη πορίσματος επί του εν λόγω Σχεδίου Νόμου με τη διαδικασία του επείγοντος (15 ημέρες). Πρόεδρος της Επιτροπής ορίστηκε ο κ. **Δημήτρης Πολίτης** και ως μέλη συμμετείχαν οι κ.κ. **Νικόλαος Αναλυτής, Ελευθέριος Αυγητίδης, Χαράλαμπος Κεφάλας, Ιωάννης Κορκόβελος** και **Νικόλαος Λιόλιος**. Στην Επιτροπή Εργασίας συμμετείχαν, επίσης, ως εμπειρογνώμονες, ο κ. **Θεόδωρος Δεληγιαννάκης**, Νομικός Σύμβουλος της ΓΣΕΕ, η κα **Ευγενία Τσουμάνη - Σπέντζα**, Δικηγόρος και Υπεύ-

θυνη Εργασιακών Σχέσεων και Κοινωνικών Θεμάτων του ΣΕΒ, η κα **Άννα Μητροπούλου**, Δικηγόρος της ΠΑΣΕΓΕΣ και η Επιστημονική Συνεργάτης της Ο.Κ.Ε. και Δρ. Νομικής **Ματίνα Γιαννακούρου**, η οποία είχε και το συνολικό επιστημονικό συντονισμό. Η Επιτροπή Εργασίας έλαβε υπόψη της τις τροποποιήσεις που επέφερε το Υπουργείο Εργασίας στο Σχέδιο Νόμου μέχρι και την κατάθεσή του στη Βουλή.

Η Επιτροπή Εργασίας ολοκλήρωσε τις εργασίες της σε τρεις συνεδριάσεις και το πόρισμά της συζητήθηκε από την Εκτελεστική Επιτροπή στις 4 Δεκεμβρίου 2000. Με βάση το πόρισμα αυτό, η Ε.Ε. διαμόρφωσε πρόταση Γνώμης η οποία συζητήθηκε στην Ολομέλεια της 6ης Δεκεμβρίου 2000. Τη σχετική εισήγηση στην Ολομέλεια ανέπτυξαν οι κ.κ. **Νικόλαος Αναλυτής** και **Δημήτρης Πολίτης**.

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί την υπ' αριθμ. **48** Γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Α. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Το Σχέδιο Νόμου αποτελείται από πέντε κεφάλαια και 33 άρθρα. Στο **Κεφάλαιο Α'** (άρθρα 1-15) ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τον τομέα της απασχόλησης. Στο **Κεφάλαιο Β'** (άρθρα 16-17) ρυθμίζονται θέματα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας. Στο **Κεφάλαιο Γ'** (άρθρα 18-21) ρυθμίζονται θέματα των εποπτευόμενων οργανισμών του Υπουργείου Εργασίας. Στο **Κεφάλαιο Δ'** (άρθρα 22-31) περιλαμβάνονται ασφαλιστικές διατάξεις. Τέλος, στο **Κεφάλαιο Ε'** (άρθρα 32-33) περιέχονται οι τελικές διατάξεις (καταργούμενες διατάξεις-έναρξη ισχύος του Νόμου).

Με το **άρθρο 1** αλλάζει η σύνθεση των Περιφερειακών Συμβουλίων, με την πρόβλεψη της συμμετοχής και εκπροσώπων του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας και του ΟΑΕΔ. Παράλληλα, παρέχεται η δυνατότητα στα Περιφερειακά Συμβούλια να υποβάλουν προτάσεις στον Υπουργό Εργασίας πριν από την κατάρτιση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση (ΕΣΔΑ) για την εξειδίκευσή του στην περιοχή ευθύνης τους.

Με το **άρθρο 2** συνιστάται στο Υπουργείο Εργασίας Συμβούλιο Εμπειρογνομώνων Πολιτικών Απασχόλησης και Κοινωνικής Ασφάλισης, ως επιτελικό συμβουλευτικό-γνωμοδοτικό όργανο, έργο του οποίου είναι η υποβολή προτάσεων για τη χάραξη κατευθύνσεων γενικής κυβερνητικής πολιτικής, η γνωμοδότηση, η μελέτη των εξελίξεων σε εθνικό, διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο κ.λπ. Παράλληλα, δημιουργείται στο Υπουργείο υπηρεσιακή Μονάδα Ανάλυσης και Τεκμηρίωσης, στελεχωμένη με ειδικό επιστημονικό προσωπικό για την επιστημονική και διοικητική στήριξη του Συμβουλίου Εμπειρογνομώνων.

Με το **άρθρο 3** συνιστάται Ειδική Υπηρεσία Οριζόντιας Παρακολούθησης Δράσεων Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ), έρ-

γο της οποίας θα είναι ο συντονισμός των δράσεων του ΕΚΤ σε όλα τα Επιχειρησιακά Προγράμματα του Γ' ΚΠΣ.

Με το **άρθρο 4** καταργείται η υποχρέωση του μισθωτού για παροχή υπερεργασίας πέντε (5) ωρών την εβδομάδα, κατά την κρίση του εργοδότη, προκειμένου για επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας σαράντα (40) ωρών την εβδομάδα. Διατηρούνται οι 3 ώρες "ιδιόρρυθμης υπερωριακής απασχόλησης", κατά την κρίση του εργοδότη, πέραν των 40 ωρών εργασίας την εβδομάδα. Προσαυξάνεται η αμοιβή τόσο των νόμιμων υπερωριών, με τις οποίες εξομοιώνονται (ως προς την αμοιβή) οι ιδιόρρυθμες υπερωρίες, όσο και των μη νόμιμων.

Με το **άρθρο 5** τροποποιείται το άρθρο 3 του Ν. 2639/1998 και ορίζεται ότι στις επιχειρήσεις που εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας σαράντα (40) ωρών επιτρέπεται η διευθέτηση του χρόνου εργασίας σε ετήσια βάση, είτε με επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας (Ε.Σ.Σ.Ε.), είτε με συμφωνία εργοδότη και συμβουλίου εργαζομένων, είτε με συμφωνία εργοδότη και ένωσης προσώπων (άρθρο 1, παρ. 3, Ν. 1264/1982). Σε περίπτωση απουσίας των παραπάνω οργάνων, η διευθέτηση μπορεί να συμφωνηθεί μεταξύ του εργοδότη και του αντίστοιχου κλαδικού σωματείου ή ομοσπονδίας, ενώ σε περίπτωση διαφωνίας δημιουργείται συλλογική διαφορά που παρέμπεται στον Ο.Μ.Ε.Δ. Οι "ελαστικές" ώρες εργασίας είναι 138 ετησίως και κατανέμονται με αυξημένο αριθμό ωρών σε συγκεκριμένες περιόδους, με αντίστοιχη μείωση σε άλλα χρονικά διαστήματα εντός του ίδιου έτους. Στην περίπτωση της διευθέτησης, ο ανώτατος μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας ετησίως (περίοδος αναφοράς) είναι οι τριάντα οκτώ (38) ώρες.

Με το **άρθρο 6** μειώνονται οι υπέρ του κλάδου κύριας σύνταξης του ΙΚΑ εργοδοτικές εισφορές για τους μισθωτούς πλήρους απασχόλησης που αμείβονται με μηνιαίες αποδοχές μη υπερβαίνουσες τις διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές, μη συνυπολογιζομένων των αμοιβών για υπερωρίες ή με αντίστοιχα ημερομίσθια. Η μείωση αυτή εφαρμόζεται από 1/4/2001 έως 31/12/2003, υπολογίζεται στις εμπρόθεσμα καταβαλλόμενες εισφορές και χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Με το **άρθρο 7** προσαυξάνονται κατά 7,5% οι αποδοχές των μερικά απασχολούμενων που εργάζονται για λιγότερες από τέσσερις (4) ώρες ημερησίως, εφόσον αμείβονται βάσει των κατώτατων αποδοχών.

Με το **άρθρο 8** προβλέπεται η χορήγηση μηνιαίας εισοδηματικής ενίσχυσης ύψους 30.000 δραχμών σε μακροχρόνια ανέργους που προσλαμβάνονται σε θέση μερικής απασχόλησης, για όσο διάστημα διαρκεί η σχέση εργασίας, με ανώτατο όριο τους 12 μήνες.

Με το **άρθρο 9** τροποποιείται το όριο πέρα από το οποίο οι απολύσεις θεωρούνται ομαδικές. Για τις επιχειρήσεις που απασχολούν στην αρχή του μήνα από 20 έως 200 εργαζόμενους, το επιτρεπτό όριο καθορίζεται σε τέσσερις (4) εργαζόμενους το μήνα. Για τις επιχειρήσεις που απασχολούν πάνω από 200 εργαζόμενους εξακολουθεί να ισχύει το ποσοστό 2-3% επί του προσωπικού και μέχρι τριάντα (30) άτομα που προβλέπει ο Ν. 1387/1983, άρθρο 1, παρ. 2.

Με το **άρθρο 10** επικυρώνεται νομοθετικά η συμφωνία των κοινωνικών εταίρων (ΕΓΣΣΕ 2000) για κάλυψη από τον ΛΑΕΚ του ΟΑΕΔ της μηνιαίας εισφοράς στο ΙΚΑ και στο ΙΚΑ-TEAM για τους μακροχρόνια ανέργους, στους οποίους υπολείπονται μέχρι 5 χρόνια για τη θεμελίωση δικαιώματος πλήρους σύνταξης.

Με το **άρθρο 11** παρέχεται η δυνατότητα στην Επιτροπή Διαχείρισης ΛΑΕΚ, εφόσον υ-

πάρχει συμφωνία των κοινωνικών εταίρων, να καταβάλλει σε εργαζόμενους που επιθυμούν και διακόψουν την εργασία τους, έχουν συμπληρώσει 10.500 έτη, εκ των οποίων 7.500 κατηγορίας βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών (την τροποποίηση αυτή περιλαμβάνει το τελικό κείμενο του Σ/Ν που κατατέθηκε στη Βουλή), είναι τουλάχιστον 55 ετών και δικαιούνται, με τη συμπλήρωση του 58ου έτους της ηλικίας τους, να συνταξιοδοτηθούν με πλήρη σύνταξη, μηνιαία οικονομική ενίσχυση ίση με το ποσό της σύνταξης που θα ελάμβαναν κατά τη συνταξιοδότησή τους τρία χρόνια αργότερα. Την ενίσχυση αυτή δικαιούνται με τις ίδιες προϋποθέσεις και όσοι εργαζόμενοι έχουν 10.500 έτη, εκ των οποίων τα 7.500 σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, είναι ηλικίας 53 ετών τουλάχιστον και δικαιούνται μειωμένης σύνταξης με τη συμπλήρωση του 56ου έτους της ηλικίας τους. Η διάταξη εφαρμόζεται με τις ίδιες προϋποθέσεις και σε ανέργους που πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις, εφόσον δηλώσουν υπεύθυνα ότι δεν επιθυμούν να εργάζονται.

Με το **άρθρο 12** κυρώνεται και αποκτά νομοθετική ισχύ η διάταξη του άρθρου 7 της ΕΓΣΣΕ 2000-2001, σύμφωνα με την οποία χορηγείται μία επιπλέον εβδομάδα άδεια λοχείας, αναπροσαρμόζοντας, έτσι, τη διάρκεια της άδειας μητρότητας σε 17 εβδομάδες.

Με το **άρθρο 13** τροποποιείται, σε επιμέρους σημεία του, το άρθρο 5 του Ν. 2639/1998, σχετικά με τη λειτουργία ιδιωτικών γραφείων συμβούλων εργασίας. Προβλέπεται η δυνατότητα λειτουργίας παραρτημάτων, χορηγείται η δυνατότητα νομιμοποίησης σε όσα από αυτά λειτουργούν παράνομα, καθορίζεται ο τρόπος αμοιβής για τη μεσολάβηση για πρόσληψη υψηλά αμειβόμενων στελεχών κ.λπ.

Με το **άρθρο 14** προβλέπεται η σύσταση και λειτουργία γνωμοδοτικής επιτροπής για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας των εξωτερικών υπηρεσιών προστασίας και πρόληψης (ΕΞΥΠΠ), που προβλέπονται στο Π.Δ. 17/1996.

Με το **άρθρο 15** διευκρινίζεται ότι οι δευτεροβάθμιες επιτροπές που λειτουργούν στο πλαίσιο του άρθρου 10 του Ν. 2643/1998 κατά την πρόσληψη προσώπων ειδικών κατηγοριών (πολύτεκνοι, ΑΜΕΑ κ.λπ.), είναι επιτροπές ουσίας και εξετάζουν, τόσο τη νομιμότητα, όσο και την ουσία των κρινόμενων υποθέσεων.

Στο **άρθρο 16** περιλαμβάνονται ρυθμίσεις που αφορούν στην επέκταση των αρμοδιοτήτων του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.), στη στελέχωσή του και με μετατάξεις υπαλλήλων από το Υπουργείο Εργασίας, το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ., στην υπηρεσιακή εξέλιξη των υπαλλήλων, την προμήθεια μέσων και εξοπλισμού κ.λπ.

Με το **άρθρο 17** διαφοροποιείται η διαδικασία υποβολής καταστάσεων προσωπικού και ωρών εργασίας στο αρμόδιο τμήμα του Σ.ΕΠ.Ε. Αναγνωρίζεται στις υπηρεσίες του ΙΚΑ δικαίωμα απευθείας πρόσβασης στο αρχείο του Σ.ΕΠ.Ε. για ενδεχόμενες διασταυρώσεις.

Με το **άρθρο 18** προβλέπεται η λειτουργία Β΄ κύκλου σπουδών στα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια (ΤΕΕ) του ΟΑΕΔ.

Με το **άρθρο 19** προβλέπεται η υπαγωγή των συμμετεχόντων στα προγράμματα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας ανέργων του ΟΑΕΔ στην ασφάλιση του ΙΚΑ και για τον κίνδυνο του εργατικού ατυχήματος, κατά τη διάρκεια της εξάσκησής τους (εκτός από την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη που ίσχυε ήδη).

Με το **άρθρο 20** προτείνεται η κατάργηση του Εθνικού Ινστιτούτου Εργασίας (ΕΙΕ) ως αυτοτελούς νομικού προσώπου και η συγχώνευσή του με το Εθνικό Παρατηρητήριο Απασχόλησης (ΕΠΑ).

Με το **άρθρο 21** επανακαθορίζονται τα των αποδοχών του Διοικητή του ΟΑΕΔ, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ).

Με το **άρθρο 22** αναγνωρίζεται στο ΙΚΑ η δυνατότητα τιτλοποίησης των απαιτήσεων του έναντι του Δημοσίου, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 14 του Ν. 2801/2000.

Με το **άρθρο 23** ρυθμίζονται καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές ΟΓΑ.

Με το **άρθρο 24** καταργείται η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 85 του Ν. 2084/1992, σχετικά με την προθεσμία για την υποβολή για έγκριση ισολογισμών-απολογισμών των ασφαλιστικών οργανισμών αρμοδιότητος Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Με το **άρθρο 25** ρυθμίζονται χρέη επιχειρήσεων που έχουν πληγεί από σεισμούς.

Με το **άρθρο 26** ρυθμίζονται χρέη επιχειρήσεων που έχουν πληγεί από την πυρκαγιά στη Σάμο.

Με το **άρθρο 27** προβλέπεται η συνέχιση της καταβολής νοσηλείου-τροφείου από ασφαλιστικούς οργανισμούς σε τέκνα ασφαλισμένων τους που είναι άτομα με ειδικές ανάγκες και μετά το θάνατο των γονέων τους.

Με το **άρθρο 28** ρυθμίζονται θέματα του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΟΦ).

Με το **άρθρο 29** παρατείνεται η προθεσμία του άρθρου 47 του Ν. 2084/1992 για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου προϋπηρεσίας.

Με το **άρθρο 30** ρυθμίζονται τα της εφαρμογής των αρχών διαδοχικής ασφάλισης στον ΟΓΑ, μετά τη μετατροπή του σε κύριο ασφαλιστικό ταμείο.

Με το **άρθρο 31** εκσυγχρονίζεται η λειτουργία της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Με το **άρθρο 32** καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη αντίθετη προς το εν λόγω σχέδιο νόμου.

Με το **άρθρο 33** ρυθμίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος του Νόμου.

Β. ΓΕΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Θεωρώντας τη μείωση του υψηλού ποσοστού ανεργίας που πλήττει σήμερα τη χώρα μας -προσεγγίζοντας το 12%- ως στόχο άμεσης και επείγουσας προτεραιότητας, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στηρίζει, καταρχήν, οποιαδήποτε προσπάθεια δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης και καταπολέμησης της ανεργίας. Τοποθετούμενη επί του προτεινομένου σχεδίου νόμου, η Ο.Κ.Ε. εκτιμά ότι οι σχεδιαζόμενες ρυθμίσεις δε δημιουργούν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την εκπλήρωση του στόχου της δημιουργίας απασχόλησης, όπως ο τελευταίος εξαγγέλεται στον τίτλο του Σ/Ν, αλλά και αναδεικνύεται στην εισηγητική έκθεση. Ως προς τους λόγους αυτής της θέσης, εκφράστηκαν και καταγράφηκαν στους κόλπους της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής δύο διαφορετικές απόψεις, οι οποίες, αν και ανταποκρίνονται σε διαφορετικές φιλοσοφίες αντιμετώπισης των παρεμβάσεων στην αγορά εργασίας, συγκλίνουν στην άποψη ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν είναι οι ενδεδειγμένες για τη μείωση της ανεργίας.

Σύμφωνα με την **πρώτη άποψη**, η καταπολέμηση της ανεργίας δεν μπορεί να στηρίζεται μόνο σε μέτρα νομοθετικής ή διοικητικής φύσης, που δε συνοδεύονται από διαρθρωτικές παρεμβάσεις στην αγορά εργασίας, δημιουργία υποδομών, αναβάθμιση της λειτουργίας των μηχανισμών και δομών που παρεμβαίνουν στην αγορά εργασίας, ενίσχυση των πολιτικών επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης του ανθρώπινου δυναμικού και σφαιρικές πολιτικές απασχόλησης. Απαιτούνται διαρθρωτικές πολιτικές, στήριξη της οικονομικής δραστηριότητας, ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, ώστε να προσελκύνονται επενδύσεις ξένων κεφαλαίων, βοηθώντας, έτσι, στη δημιουργία ανταγωνιστικού περιβάλλοντος.

Η προτεινόμενη αναμόρφωση του ρυθμιστικού πλαισίου των εργασιακών σχέσεων ε-

κτιμάται ότι δε θα συμβάλει στην αύξηση της απασχόλησης. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις για την κατάργηση της υπερεργασίας, τη γενική αύξηση της αμοιβής των υπερωριών και τη μείωση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας από 40 σε 38 ώρες στο πλαίσιο της διευθέτησης, εκτιμάται ότι θα επηρεάσουν αρνητικά το επενδυτικό περιβάλλον, καθώς αυξάνουν σημαντικά το κόστος εργασίας. Η αύξηση αυτή δεν αντισταθμίζεται από τη μείωση των εργοδοτικών εισφορών κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες, η οποία αφορά σε ένα μικρό μέρος εργαζομένων (με τακτικές αποδοχές μέχρι 200.000 δρχ.), οι οποίοι απασχολούνται κυρίως στον τομέα των υπηρεσιών και όχι στο ανταγωνιστικό τμήμα της βιομηχανίας (όπου, σύμφωνα με στοιχεία της ΕΣΥΕ του 1998, ο μέσος μηνιαίος μισθός του εργατοτεχνίτη ανέρχεται στις 274.000 δρχ. και του υπαλλήλου στις 430.000 δρχ.) και ειδικότερα, στην παραγωγή διεθνώς ανταγωνιστικών προϊόντων. Το μέτρο θα μπορούσε να αποδώσει, εάν εφαρμοζόταν εξειδικευμένα σε ορισμένους κλάδους, όπου βάσει μελετών θα αποδεικνυόταν χρήσιμο.

Επιπλέον, οι σχεδιαζόμενες ρυθμίσεις, προχωρώντας, κατά τρόπο ενιαίο, σε νομοθετική ρύθμιση θεμάτων που αφορούν στον τρόπο λειτουργίας των επιχειρήσεων, περιορίζουν την ευελιξία στην οργάνωση της εργασίας και δημιουργούν δυσμενέστερες συνθήκες ανταγωνισμού για τις ελληνικές επιχειρήσεις. Όπως επισημαίνεται από την αρμόδια ηγεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η ευελιξία απαιτεί να μην εξομοιώνονται σε επίπεδο κανονιστικής ρύθμισης επιχειρήσεις με διαφορετικές ανάγκες οργάνωσης, όπως υψηλής τεχνολογίας, παραδοσιακές βιομηχανικές μονάδες και εποχικές (π.χ. τουριστικές) επιχειρήσεις.

Η προτεινόμενη "ευέλικτη" διευθέτηση του χρόνου εργασίας, η οποία εμφανίζεται ως νέα διαρθρωτική αλλαγή στην αγορά ερ-

γασίας, δεν επιφέρει καμία ουσιαστική μεταβολή στην υφιστάμενη ρύθμιση (άρθρο 3, Ν. 2639/98). Η διευθέτηση με σύμφωνη γνώμη του σωματείου ή του συμβουλίου εργαζομένων προβλεπόταν, ήδη, χωρίς να έχει τύχει καμίας εφαρμογής. Η νέα διάταξη καθιστά περισσότερο δύσκαμπτες τις προϋποθέσεις εφαρμογής της, είτε με τη μεσολάβηση των κλαδικών σωματείων ή ομοσπονδιών, οι οποίες δε γνωρίζουν με ακρίβεια τις ιδιαιτερότητες των επιχειρήσεων, είτε λόγω της ασάφειας και της πολυπλοκότητας στον τρόπο υπολογισμού της αυξομείωσης των επιπλέον ωρών και των αντίστοιχων αντισταθμισμάτων. Επιπλέον, αφήνει εκτός πεδίου εφαρμογής της ρύθμισης μια μεγάλη ομάδα μικρών επιχειρήσεων που απασχολούν μέχρι πέντε (5) άτομα.

Ούτε, όμως, η διοικητικού χαρακτήρα παρέμβαση της κατάργησης των 5 ωρών υπερεργασίας και της αύξησης του κόστους των υπερωριών (σε 50% των νόμιμων και σε 150% των παράνομων) στις επιχειρήσεις με συμβατικό ωράριο 40 ωρών, συνοδευόμενη και από την περαιτέρω απώλεια της δυνατότητας εφαρμογής, από την πλευρά της επιχείρησης, 3ωρης "ιδιόρρυθμης υπερωριακής εργασίας" κατά την εφαρμογή της διευθέτησης, συμβάλλουν στην επιδιωκόμενη ευελιξία της αγοράς εργασίας. Η ρύθμιση αυτή παραγνωρίζει τις πραγματικές συνθήκες λειτουργίας της αγοράς. Έχει αποδειχθεί ότι οι οργανωμένες επιχειρήσεις, ιδίως οι επιχειρήσεις που εφαρμόζουν υψηλή τεχνολογία, προτιμούν να προσφεύγουν στην υπερωρία, έστω και με υψηλό κόστος, προκειμένου να αξιοποιήσουν το υψηλών προσόντων ειδικευμένο προσωπικό τους. Καμία επιχείρηση δεν έχει τη δυνατότητα να αντικαταστήσει το προσωπικό αυτό με χαμηλά ειδικευμένους, προκειμένου να αποφύγει το υψηλό κόστος των υπερωριών, έστω και των παράνομων. Πέραν αυτού, η αντικατάσταση δεν είναι δυνατή σε περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών ή απρόβλεπτου χαρακτήρα. Αυτό είναι απόρροια της τεχνολογικής επανάστασης, που έχει οδηγήσει τις

περισσότερες επιχειρήσεις σε ανανέωση και εκσυγχρονισμό του προσωπικού τους και στη στελέχωσή τους, κατά κύριο λόγο, με ειδικευμένο προσωπικό. Εξάλλου, ούτε και στις μικρές επιχειρήσεις το συγκεκριμένο μέτρο θα έχει κάποια αποτελέσματα, αφού αυτές, σε μεγάλο βαθμό, λειτουργούν εκτός κανονιστικού πλαισίου. Εκφράζεται, επίσης, ανησυχία ότι τα συγκεκριμένα μέτρα μπορεί να οδηγήσουν εκτός κανονιστικού πλαισίου ακόμα και επιχειρήσεις που εφαρμόζουν το νόμο ή να δημιουργήσουν συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού γι'αυτές.

Σύμφωνα με τη **δεύτερη άποψη**, οι προτεινόμενες διατάξεις του Σ/Ν, χωρίς να συνεισφέρουν ουσιαστικά στην αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας, εγκυμονούν κινδύνους για την περαιτέρω διόγκωσή της. Τα μέτρα αυτά ανάγουν την ανάγκη μείωσης του κόστους εργασίας σε κύριο εργαλείο πολιτικής και αναπαράγουν την αντίληψη ότι η συμπίεση του άμεσου και έμμεσου εργασιακού κόστους και όχι η αύξηση της παραγωγικότητας και η αναβάθμιση της παραγωγικής διαδικασίας, είναι ο καθοριστικός παράγοντας για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Επιπλέον, οι νέες ρυθμίσεις εισάγονται με άξονα την ευελιξία, ενώ έχει προηγηθεί σειρά νομοθετικών μέτρων (Ν. 1892/1990, Ν. 2639/1998) για αύξηση της ευέλικτης εργασίας, τα οποία υπερκαλύπτουν τα σχήματα ευελιξίας της αγοράς εργασίας που έχουν θεσπιστεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επισημαίνεται, ακόμα, ότι δεν έχει αντιμετωπιστεί μέχρι τώρα αποτελεσματικά το ζήτημα του ελέγχου της εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας. Ο έλεγχος αυτός παραμένει ανεπαρκής, τη στιγμή μάλιστα που μία από τις βασικές αρχές οργάνωσης μίας ήδη ευέλικτης αγοράς είναι η οργάνωση του ελέγχου της, μέσω των κατάλληλων μηχανισμών. Το ζήτημα αυτό θα πρέπει να αποτελέσει βασική προτεραιότητα οποιασδήποτε κυβερνητικής παρέμβασης στις εργασιακές σχέσεις.

Η κατάργηση της υπερεργασίας και η δραστική μείωση των υπερωριών, με αντικίνητρα για τη χρήση, τόσο των νόμιμων, όσο και των παράνομων υπερωριών, συνιστούν μέτρα, που, αν και κινούνται σε θετική κατεύθυνση, δεν αρκούν από μόνα τους να επιφέρουν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, που είναι η μείωση της ανεργίας. Το μέτρο αυτό θα απέδιδε πλήρως, αν συνδυαζόταν με το 35ωρο και σε κάθε περίπτωση, με τη σταδιακή μείωση του χρόνου εργασίας, μείωση που έχει να γίνει από τη γενικευμένη εφαρμογή του 40ωρου με την ΕΓΣΣΕ το 1984.

Στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν εξετάζεται η μείωση του χρόνου εργασίας σε 35 ώρες, χωρίς μείωση αποδοχών, είτε σταδιακά, είτε άμεσα, ως αποτελεσματικό διαρθρωτικό μέτρο για την αύξηση της απασχόλησης και τη μείωση της ανεργίας. Το επιχείρημα όσων επικαλούνται ότι η μείωση του χρόνου εργασίας θα επέφερε σημαντική αύξηση του ωριαίου κόστους εργασίας δεν είναι βάσιμο καθότι:

α. ο σημερινός όγκος της ανεργίας έχει δημιουργήσει, σε όλη τη χώρα και για τα περισσότερα επαγγέλματα, σημαντικές εφεδρείες ανθρώπινου δυναμικού. Ως εκ τούτου, δεν αναμένεται να εμφανισθούν ελλείψεις, που θα οδηγήσουν σε αυξήσεις των μισθών αντί για αύξηση της απασχόλησης.

β. Η αγορά εργασίας στην Ελλάδα έχει καταστεί, στη διάρκεια της δεκαετίας του '90, πολύ πιο ευέλικτη απ' ό,τι στο παρελθόν, λόγω των σχετικών ρυθμίσεων, της παράνομης εργασίας εκατοντάδων χιλιάδων αλλοδαπών και της εκτεταμένης και ανεξέλεγκτης παραοικονομίας.

γ. Οι μισθοί βρίσκονται σε χαμηλά επίπεδα (65% της μέσης κοινοτικής αμοιβής) συγκριτικά με τις υπόλοιπες χώρες της Ε.Ε. (με εξαίρεση την Πορτογαλία), το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος είναι σημαντικά χαμηλότερο από τον αντίστοιχο μέσο κοινοτικό όρο (63%), οι κλάδοι με τους υψη-

λότερους μισθούς είναι οι κλάδοι με το χαμηλότερο μοναδιαίο κόστος εργασίας λόγω υψηλότερης παραγωγικότητας, στους κλάδους έντασης κεφαλαίου το βάρος του κόστους εργασίας στο συνολικό κόστος παραγωγής είναι εξαιρετικά μικρό, ενώ στους κλάδους έντασης εργασίας οι μισθοί είναι εξαιρετικά χαμηλοί. Αντίθετα, η κερδοφορία βρίσκεται σε ανοδική πορεία ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του '80, είναι δε από τις υψηλότερες στην Ε.Ε., τουλάχιστον αναφορικά με τον ιδιωτικό τομέα.

Με βάση τα παραπάνω, εκτιμάται ότι ο επαναπροσδιορισμός των πολιτικών απασχόλησης στην κατεύθυνση της μείωσης του χρόνου εργασίας θα οδηγήσει σε αύξηση της απασχόλησης, αλλά και σε δικαιότερη κατανομή του παραγόμενου πλούτου υπέρ της εργασίας, χωρίς σημαντικές επιπτώσεις στην ανταγωνιστικότητα της εθνικής οικονομίας.

Εξάλλου, μέτρα, όπως η αύξηση του ορίου των ομαδικών απολύσεων, οδηγούν ευθέως στην αύξηση των απολύσεων στις επιχειρήσεις από 50 έως 200 εργαζόμενους και στην τροφοδότηση της ανεργίας. Είναι σαφές, άλλωστε, ότι ο δήθεν "εξορθολογισμός" δεν καταλαμβάνει και τις επιχειρήσεις κάτω των 20 εργαζόμενων, στις οποίες δεν ισχύει ο θεσμός των ομαδικών απολύσεων και ο αριθμός των ατομικών απολύσεων είναι ανεξέλεγκτος.

Παρά τις διαφορετικές απόψεις που αποτυπώνονται στην παρούσα Γνώμη, στο πλαίσιο του συναινετικού πνεύματος που διαπνέει την Ο.Κ.Ε., αποτυπώθηκαν κοινές θέσεις αναφορικά με τα άρθρα 1, 2, 10, 12, 16, 17, 20, 21, 22, 24 και 30. Η Ο.Κ.Ε., στο σύνολό της, ως κυρίαρχο θεσμικό όργανο του κοινωνικού διαλόγου, επαναλαμβάνει την ανάγκη σεβασμού των αρχών της συλλογικής αυτονομίας και του κοινωνικού διαλόγου, ως αναγκαίων μέσων επίτευξης συναίνεσης μεταξύ των κοινωνικών εταίρων κατά το σχεδιασμό νομοθετικών αλλαγών των εργασιακών σχέσεων. Οι χρονικοί και θεματικοί πε-

ριορισμοί που ετέθησαν στους κοινωνικούς εταίρους, παρά την επιθυμία τους να καταλήξουν μόνοι τους σε νομοθετικές προτάσεις, σύμφωνα με τις κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες, το πνεύμα της Συνόδου της Λισσαβόνας και τις ακολουθούμενες από όλα σχεδόν τα κράτη-μέλη της Ε.Ε. πρακτικές κοινωνικής συνεννόησης, αποδυνάμωσαν τον κοινωνικό διάλογο και τις συναινετικές διαδικασίες στη χώρα μας. Δημιούργησαν, επίσης, ερωτηματικά για την αξιοπιστία και τον πρόσφορο χαρακτήρα των προτεινόμενων ρυθμίσεων.

Στο πλαίσιο του σεβασμού των αποφάσεων των κοινωνικών εταίρων και της συλλογικής τους αυτονομίας, η Ο.Κ.Ε. επιδοκιμάζει τη νομοθετική κύρωση ρυθμίσεων της ΕΓΣΣΕ 2000-2001 με το υπό κρίση νομοσχέ-

διο (άρθρο 10 για την κάλυψη των ασφαλιστικών εισφορών των μακροχρόνια ανέργων από το ΛΑΕΚ, άρθρο 12 για την αύξηση της άδειας λοχείας και εν μέρει, το άρθρο 11 για τη σύνταξη στην 35ετία στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα). Η Ο.Κ.Ε. επαναλαμβάνει την ανάγκη νομοθετικής κύρωσης όλων των προτάσεων που περιέχονται στην ΕΓΣΣΕ 2000-2001 και οι οποίες δεν έτυχαν νομοθετικής ρύθμισης, όπως η συμφωνία για την απαλλαγή από τη φορολόγηση της αποζημίωσης των μισθωτών μέχρι το ποσό των 10.000.000 δρχ., λόγω καταγγελίας ατομικών συμβάσεων εργασίας.

Με αυτά τα δεδομένα, η Ο.Κ.Ε. διατυπώνει παρακάτω τις κατ' άρθρον παρατηρήσεις της.

Γ. ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Περιφερειακά Σχέδια Δράσης για την Απασχόληση

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τη διάταξη αυτή, γιατί κρίνει ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση θα συμβάλει στη σύνδεση των πολιτικών απασχόλησης με το τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

Άρθρο 2

Συμβούλιο Εμπειρογνωμόνων Πολιτικών Απασχόλησης και Κοινωνικής Ασφάλισης

Η Ο.Κ.Ε. αναγνωρίζει τη σκοπιμότητα δημιουργίας στο Υπουργείο Εργασίας ενός επιτελικού συμβουλευτικού - γνωμοδοτικού οργάνου για τον τομέα απασχόλησης και κοινωνικής πολιτικής, κατά το πρότυπο του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνωμόνων (ΣΟΕ) που λειτουργεί στο ΥΠΕΘΟ. Διαφωνεί, όμως, με τη σύνθεση του οργάνου αυτού, η οποία περιορίζεται σε πρόσωπα κύρους με ιδιαίτερη επιστημονική κατάρτιση και εμπειρία στο αντικείμενο, ενώ αποκλείονται οι εκπρόσωποι των κοινωνικών εταίρων. Με δεδομένο το αντικείμενο εργασίας του Συμβουλίου και τη διάρθρωση της λειτουργίας του, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί απαραίτητη τη συμμετοχή και των κοινωνικών εταίρων.

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί, επίσης, με τη δημιουργία Μονάδας Ανάλυσης και Τεκμηρίωσης για τη διοικητική και επιστημονική στήριξη του Συμβουλίου. Προκειμένου, όμως, η Μονάδα αυτή να προσελκύσει ικανούς επιστήμονες και να μην επαναληφθεί η αρνητική εμπειρία της απαξίωσης της Μονάδας Στρατηγικού Σχεδιασμού, που είχε συσταθεί παλαιότερα στο Υπουργείο Εργασίας και της οποίας η σταδιακή υποβάθμιση οδήγησε, εν τέλει, σε κατάργηση, θα πρέπει να διασφαλιστούν επαρκή εχέγγυα και προϋποθέσεις για τη λειτουργία της, π.χ. με την αναγνώριση ειδικού μισθολογίου για τους ειδικούς επιστήμονες, διασφάλιση των θέσεων από κυβερνητικές αλλαγές κ.λπ.

Άρθρο 4

Κατάργηση "υπερεργασιακής απασχόλησης" - Αμοιβή υπερωριακής απασχόλησης

Για τη σαφήνεια της διατύπωσης της παρ. 5, αντί του "..... δικαιούται αποζημίωση ίση με το 250% του καταβαλλόμενου ωρομισθίου για κάθε ώρα μη νόμιμης υπερωρίας...", προτείνεται "... η προσαύξηση καθορίζεται σε 150% έναντι του ισχύοντος 100%...".

1η άποψη

Η Ο.Κ.Ε. διαφωνεί με τις ρυθμίσεις του άρθρου αυτού γιατί επιφέρουν άμεση επιβάρυνση του κόστους εργασίας κατά 3,5% - 8% και μείωση της ευελιξίας στη λειτουργία των επιχειρήσεων. Η ρύθμιση αυτή δυσχεραίνει τη λειτουργία των επιχειρήσεων, οι οποίες έχουν την ανάγκη πρόσθετων ωρών, πέραν των 40 εβδομαδιαίως, προκειμένου να αντιμετωπίζονται οι απαιτήσεις της παραγωγής και συντήρησης. Η κατά καιρούς απρόβλεπτη υπέρβαση του κανονικού ωραρίου στη βιομηχανία είναι συνυφασμένη με την ίδια τη λειτουργία της.

Επιπροσθέτως, η αναγκαία απελευθέρωση του ημερησίου ωραρίου και η δυνατότητα της επιχείρησης να εφαρμόσει σύστημα εργασίας 48, κατά μέσο όρο, εργασίμων ωρών ανά εβδομάδα, συμπεριλαμβανομένων των υπερωριών, - όπως, άλλωστε, ορίζει η Κοινοτική Οδηγία 93/104 και το Π.Δ. 88/99- δεν είναι πλέον εφικτή, λόγω του απαράδεκτα χαμηλού ορίου υπερωριακής απασχόλησης που ισχύει στη βιομηχανία. Πιο συγκεκριμένα, το ανώτατο όριο της υπερωριακής εργασίας στη βιομηχανία παραμένει το ίδιο, δηλαδή 15 ώρες ανά εξάμηνο, που στην προκειμένη περίπτωση δίνει την ευχέρεια μόνο 1,6 ωρών πρόσθετης απασχόλησης ανά εβδομάδα. Είναι φανερό, ότι, με αυτόν τον τρόπο, δεν αντιμετωπίζονται, ούτε οι ανάγκες παραγωγής, αλλά ούτε και οι έκτακτες ανάγκες (αντιμετώπιση ζημιών, επείγουσας φύσης εργασίες, εργασίες παροδικού χαρακτήρα κ.λπ.), για τις οποίες χρησιμοποιούνται κατά κύριο λόγο οι υ-

περωρίες. Κατά μείζονα δε λόγο, οι ελάχιστες 15 ώρες υπερωρίας το εξάμηνο δεν είναι ικανές να δημιουργήσουν θέσεις απασχόλησης.

2η άποψη

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με την κατάργηση της υπερεργασίας.

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί, επίσης, με την αύξηση του κόστους των υπερωριών για τις πρώτες 120 ώρες, ετησίως, με την ενιαία προσαύξηση του 50% στο ωρομίσθιο, η οποία κινείται σε θετική κατεύθυνση, αλλά παραμένει άτολμη. Προτείνεται η προσαύξηση αυτή να ανέλθει στο 100% του ωρομισθίου, ώστε να υπάρξουν τα προσδοκώμενα αποτελέσματα στην αύξηση της απασχόλησης.

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με την προσαύξηση της αποζημίωσης των παράνομων υπερωριών κατά 150%.

Σε κάθε περίπτωση, το πεδίο εφαρμογής της διάταξης πρέπει να διευρυνθεί, ώστε να καλύπτει όλο το φάσμα των ιδιωτικών επιχειρήσεων, λαμβανομένου, παράλληλα, υπόψη ότι ισχύουν ήδη συμβατικά ωράρια μικρότερα των 40 ωρών την εβδομάδα.

Άρθρο 5

Διευθέτηση του χρόνου εργασίας

1η άποψη

Με την παρούσα ρύθμιση δε λαμβάνεται υπόψη ότι το ισχύον, από διετίας, σύστημα διευθέτησης του χρόνου εργασίας (Ν. 2639/98 και Π.Δ. 88/99 που κυρώνει την Οδηγία 93/104/ΕΚ) δεν εφαρμόστηκε στην πράξη στον ιδιωτικό τομέα, διότι δεν υπήρξαν συμφωνίες μεταξύ των εργοδοτών και των εργαζομένων, παρότι οι επιχειρήσεις λειτουργούσαν με βάση τις 40 ώρες εβδομαδιαίως και οι εργαζόμενοι αμείβονται με 100% στην παράνομη υπερωρία.

Η παρούσα ρύθμιση καθιστά λιγότερο ελκυστική την επιλογή της ευέλικτης διευθέτησης από τις επιχειρήσεις και τους εργαζόμενους, εισάγοντας τρεις επιπλέον δεσμεύσεις:

α. η διευθέτηση αφορά σε 138 ώρες ετησίως, περιορίζοντας, έτσι, την πραγματική ευελιξία του χρόνου εργασίας.

β. Κατά την διευθέτηση απαγορεύεται η ιδιόρρυθμη υπερωρία και επιτρέπεται μόνο νόμιμη υπερωριακή απασχόληση, δηλαδή στη βιομηχανία η διευθέτηση δεν επιτρέπει υπέρβαση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας, παρά μόνο κατά 1,6 ώρες ανά εβδομάδα.

γ. Μείωση του συμβατικού εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας σε 38 ώρες, γεγονός που συνεπάγεται αύξηση του κόστους εργασίας.

Στα μειονεκτήματα του άρθρου 5 καταλογίζεται και η αρμοδιότητα των συνδικαλιστικών οργανώσεων και ομοσπονδιών να συνάπτουν ή να αρνούνται σύναψη συμφωνίας σε εξειδικευμένα ζητήματα λειτουργίας της επιχείρησης, όπως είναι η οργάνωση του χρόνου εργασίας. Κατά μείζονα λόγο, ατυχής είναι και η παραπομπή της διαφοράς στον Ο.Μ.Ε.Δ., η οποία θα έπρεπε να προβλεφθεί επικουρικά μόνο μέχρι το στάδιο της μεσολάβησης και μόνο κατόπιν αιτήσεως της επιχείρησης.

Σε κάθε περίπτωση, η ρύθμιση ενέχει άνιση μεταχείριση μεταξύ πολύ μικρών επιχειρήσεων, που απασχολούν μέχρι 5 εργαζόμενους και αποκλείονται από τη διευθέτηση των υπόλοιπων επιχειρήσεων, που έχουν ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα. Το πλαίσιο λειτουργίας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων καθιστά προβληματική και τη ρύθμιση για το 38ωρο ως ανώτατο μέσο όρο εβδομαδιαίας εργασίας.

2η άποψη

Με τη ρύθμιση του άρθρου 5 του Νομοσχεδίου εισάγεται ακραία μορφή διευθέτησης, με πλήρη αποδέσμευση από την έννοια του ημερήσιου χρόνου εργασίας, υπολογισμό του εβδομαδιαίου χρόνου (38 ώρες) κατά μέσο όρο και καθιέρωση του ετήσιου αριθμού ωρών, ως βάση υπολογισμού του χρόνου εργασίας.

Η διάταξη προκαλεί προβλήματα ερμηνείας, αλλά και βάσιμες αμφιβολίες σχετικά με το αν είναι σύμφωνη με τη Διεθνή Σύμβαση Εργασίας 1/1919 της Ουάσιγκτον, η οποία περιόρισε

τις ώρες εργασίας στις βιομηχανικές επιχειρήσεις σε οκτώ την ημέρα και 48 την εβδομάδα (κύρωση με το Ν. 2269/20).

Σε κάθε περίπτωση, από την προσαρμογή του ελληνικού Δικαίου στην Οδηγία 93/104, προκύπτει ανώτατο όριο ημερήσιας εργασίας, αφού ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να χορηγεί στο μισθωτό, ανά 24ωρο, την ελάχιστη περίοδο αναπαύσεως (12 ώρες), αλλά και διαλείμματα της εργασίας.

Επιπλέον, η διάταξη του Νομοσχεδίου σχετικά με τη διευθέτηση προκαλεί ερμηνευτικά προβλήματα ως προς το πεδίο εφαρμογής της, δεδομένου ότι ρητά αναφέρεται σε επιχειρήσεις για τις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας 40 ωρών εβδομαδιαίως, ενώ, με συλλογικές συμβάσεις και κανονισμούς εργασίας, μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων ή κλάδων έχουν μικρότερο συμβατικό χρόνο του 40ωρου.

Επίσης, η Ο.Κ.Ε. διαφωνεί με την αναγνώριση δικαιώματος διαπραγμάτευσης στην ένωση προσώπων σε μικρές επιχειρήσεις, που απασχολούν μέχρι 20 εργαζόμενους, με το δικαίωμα να συμφωνεί για τη διευθέτηση, δεσμεύοντας όλο το προσωπικό της επιχείρησης. Η σχετική συμφωνία διευθέτησης δεν έχει μεν ευθέως άμεση και αναγκαστική ισχύ (γιατί δεν εμπεριέχεται σε Σ.Σ.Ε.), αλλά προσομοιάζει με δέσμευση κανονιστική, αφού δίνει το δικαίωμα στον εργοδότη να αυξάνει μονομερώς το χρόνο εργασίας -μετά την επίτευξη συμφωνίας με την ένωση προσώπων- χωρίς η αύξηση αυτή να συνιστά μονομερή βλαπτική μεταβολή των όρων της συμβάσεως εργασίας.

Ασάφεια υπάρχει και ως προς την "αναλογική εφαρμογή" της διάταξης για εργαζομένους με σύμβαση εργασίας διάρκειας μικρότερης του ενός έτους.

Άρθρο 6

Μείωση Ασφαλιστικών Εισφορών

1η άποψη

Όπως προκύπτει από μελέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και διεθνώς, η μείωση

του μη μισθολογικού κόστους μπορεί να λειτουργήσει θετικά για την αύξηση της απασχόλησης. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές που περιλαμβάνονται στα Εθνικά Σχέδια Δράσης για την Απασχόληση. Με δεδομένο ότι η χώρα μας βρίσκεται σε υψηλή θέση, από την άποψη του ύψους των ασφαλιστικών εισφορών και άλλων έμμεσων δαπανών, η προτεινόμενη μείωση θεωρείται χαμηλή.

Παρά ταύτα, η όποια θετική επίπτωση της μείωσης αυτής ακυρώνεται από την επιβάρυνση του κόστους εργασίας, που προκύπτει από την κατάργηση της υπερεργασίας και την αύξηση του υπερωριακού κόστους. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι η ρύθμιση αυτή δεν αφορά στο ανταγωνιστικό τμήμα της οικονομίας, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΣΥΕ του 1998, ο μέσος όρος μηνιαίας ονομαστικής αμοιβής του εργατοτεχνίτη στη βιομηχανία ανέρχεται στις 274.000 δραχμές και του υπαλλήλου στις 430.000 δραχμές. Αλλά και οι κατώτατες αμοιβές των Σ.Σ.Ε. σημαντικών κλάδων της βιομηχανίας ήδη ξεπερνούν τις 200.000 δραχμές. Συνέπεια των παραπάνω είναι η απώλεια της όποιας θετικής επίπτωσης θα μπορούσε να έχει ένα τέτοιο μέτρο.

Ανεξάρτητα από το ύψος των αποδοχών, προτείνεται να εξαιρεθεί, για όλους τους εργαζόμενους, το 2% των εργοδοτικών εισφορών προς το ΙΚΑ από το τμήμα μισθού που ισούται με τις αμοιβές που προβλέπει η ΕΓΣΣΕ και σε κάθε περίπτωση, το ποσό των 200.000 δραχμών να αναπροσαρμόζεται κατά το ποσοστό αυξήσεων της ΕΓΣΣΕ.

2η άποψη

Η Ο.Κ.Ε. εκφράζει την επιφύλαξη ότι η διάρκεια 30 μηνών, καταρχήν, επιδότηση του 2% της εργοδοτικής εισφοράς προς το ΙΚΑ από το Δημόσιο θα λειτουργήσει σε βάρος του ασφαλιστικού συστήματος, γιατί δε διασφαλίζεται η ροή των σχετικών πόρων και δεν υπάρχουν εγγυήσεις για μετρήσιμα αποτελέσματα στη μείωση της ανεργίας.

Η διάταξη εισάγει μέτρο αποσπασματικού χαρακτήρα, χρηματοδοτεί τους εργοδότες με πόρους του κοινωνικού συνόλου και δημιουργεί ρωγμές στην εδραιωμένη πεποίθηση για την ανάγκη συνεπούς εκπλήρωσης των ασφαλιστικών υποχρεώσεων προς το ΙΚΑ.

Υπογραμμίζεται, επίσης, η ανάγκη διασφάλισης της απόδοσης προς τους εργαζόμενους, που αμείβονται με την ΕΓΣΣΕ, της εισοδηματικής ενίσχυσης του άρθρου 14 του Ν. 2837/2000, διότι παρατηρούνται σε μεγάλη έκταση περιπτώσεις παρακράτησης του ποσού, από το οποίο ωφελείται ο εργοδότης, λόγω μη απόδοσής του στους δικαιούχους.

Άρθρο 7

Προσαύξηση αμοιβής των μερικά απασχολούμενων

Η Ο.Κ.Ε., στο σύνολό της, θεωρεί επιβεβλημένη την κάλυψη των κενών που εμφανίζει η υφιστάμενη νομοθεσία σχετικά με την ασφαλιστική και συνταξιοδοτική κάλυψη όσων απασχολούνται για λιγότερες των τεσσάρων ωρών ημερησίως. Περαιτέρω εκφράζονται δύο απόψεις:

1η άποψη

Η προσαύξηση της αμοιβής των μερικά απασχολούμενων κάτω των 4 ωρών ημερησίως και το κόστος που επιφέρει δεν είναι αναγκαία.

2η άποψη

Η σχετική προσαύξηση θεωρείται επιβεβλημένη, λόγω της αυξημένης παραγωγικότητας της εργασίας που παρέχουν οι μερικά απασχολούμενοι.

Το ύψος όμως της προσαύξησης στο 7,5% του ωρομισθίου είναι ιδιαίτερα χαμηλό και αναποτελεσματικό, καθώς και ο περιορισμός του δικαιώματος μόνο σε όσους απασχολούνται κάτω των 4 ωρών ημερησίως.

Άρθρο 9

Τροποποίηση του ορίου των ομαδικών απολύσεων

1η άποψη

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τη διάταξη αυτή.

2η άποψη

Η Ο.Κ.Ε. εκφράζει την αντίθεσή της στην τροποποίηση του άρθρου 1 του Ν. 1387/1983 για τις ομαδικές απολύσεις, γιατί με το επιχειρημα ενός δήθεν "εξορθολογισμού" της κλίμακας, στην πράξη θα αυξηθούν οι απολύσεις, σε μία περίοδο που η ανεργία στη χώρα μας αυξάνεται. Για τη στήριξη της άποψης αυτής ενδεικτικά αναφέρονται τα εξής:

α. Παραμένει ανεξέλεγκτος ο αριθμός των απολύσεων στις επιχειρήσεις κάτω των 20 εργαζομένων, όπου δεν ισχύει ο θεσμός των ομαδικών απολύσεων. Οι επιχειρήσεις αυτές αποτελούν τον κύριο όγκο των επιχειρήσεων (98,43% των επιχειρήσεων, με 64,77 % των απασχολούμενων).

β. Επιχειρήσεις που βρίσκονται στο σημερινό όριο των 50 απασχολούμενων, αντί των 12 απολύσεων το χρόνο που ισχύει, θα μπορούσαν να απολύουν 48 εργαζομένους το χρόνο.

γ. Το όριο για τις ομαδικές απολύσεις αρχίζει από 20%, όπως θα ισχύει για τις επιχειρήσεις των 20 εργαζομένων και καταλήγει στο 2%, όπως θα ισχύει για τις επιχειρήσεις των 200 εργαζομένων και άνω.

δ. Είναι χρήσιμο να υπενθυμίσουμε ότι ο θεσμός των ομαδικών απολύσεων δε συνιστά απαγόρευση τέτοιων απολύσεων. Οι επιχειρήσεις δικαιούνται να προβούν σε ομαδικές απολύσεις χωρίς αριθμητικούς ή ποσοστιαίους περιορισμούς, με την προϋπόθεση ότι θ' ακολουθήσουν την υποχρέωση πληροφόρησης και διαβούλευσης με τους εκπροσώπους των εργαζομένων και μετά τον έλεγχο της αρμόδιας διοικητικής αρχής.

Άρθρο 10

Ρυθμίσεις για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος μακροχρόνια ανέργων

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τη διάταξη, δεδομένου ότι υλοποιεί το άρθρο 12 της ΕΓΣΣΕ των ετών 2000 και 2001, με ταυτόσημο περιεχόμενο εκείνου που προτάθηκε από τα συμβαλλόμενα μέρη. Θα πρέπει, όμως, να διατυπωθεί ρητά ότι αποτελεί συμφωνία των κοινωνικών εταίρων στο πλαίσιο της ΕΓΣΣΕ.

Άρθρο 11

Καταβολή Προσυνταξιοδοτικού Μηνιαίου Επιδόματος μέσω ΛΑΕΚ

1η άποψη

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί, κατ' αρχήν, με την καταβολή του προσυνταξιοδοτικού αυτού επιδόματος στους εργαζόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, αλλά διαφωνεί με την κάλυψή του από τον ΛΑΕΚ. Η πρόβλεψη της κάλυψης του επιδόματος αυτού από τον ΛΑΕΚ αποτελεί ευθεία και μη παραδεκτή παρέμβαση του κράτους σε έναν ειδικό λογαριασμό που χρηματοδοτείται και διοικείται αποκλειστικά από τους κοινωνικούς εταίρους. Επιπλέον, με τη ρύθμιση αυτή εκτρέπεται ο ΛΑΕΚ από τους σκοπούς του και υποκαθιστά κατ' ουσίαν το κράτος στις οικονομικές του υποχρεώσεις.

2η άποψη

Η Ο.Κ.Ε. προτείνει την τροποποίηση της διάταξης, ώστε να πρόκειται για πρόωρη συνταξιοδότηση που θα γίνεται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς και ο ΛΑΕΚ θα υποστηρίζει απλώς οικονομικά τη ρύθμιση.

Άρθρο 12

Άδεια Μητρότητας

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί, ευλόγως, με την κύρωση της διάταξης του άρθρου 7 της ΕΓΣΣΕ για τη χορήγηση μίας επιπλέον εβδομάδας άδειας κατά τη λοχεία, που εξασφαλίζει την καταβολή

και του σχετικού επιδόματος από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

Άρθρο 16

Θέματα Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τις περισσότερες ρυθμίσεις του συγκεκριμένου άρθρου, τις οποίες και θεωρεί ως ένα θετικό βήμα προς την κατεύθυνση στελέχωσης του Σ.ΕΠ.Ε. με προσωπικό, το οποίο, όμως, με βάση τις υπάρχουσες ανάγκες και τις συνθήκες της αγοράς εργασίας, παραμένει ανεπαρκές.

Η εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας αποτελεί βασικό προαπαιτούμενο για τη λειτουργία της αγοράς εργασίας. Ο Νόμος 2639/98 και η επάνοδος των Επιθεωρητών Εργασίας στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων δημιούργησε προσδοκίες για την αναβάθμιση του θεσμού, χωρίς, ωστόσο, οι τελευταίες να έχουν δικαιωθεί δύο χρόνια μετά την ψήφισή του. Παράλληλα, απαιτούνται και πρόσθετα μέτρα, ώστε να επιτευχθεί ο ουσιαστικός έλεγχος στην αγορά εργασίας.

Στο πλαίσιο αυτό, η Ο.Κ.Ε. προτείνει:

α. Την πλήρη και ουσιαστική στελέχωση του Σ.ΕΠ.Ε. με εξειδικευμένο προσωπικό, που να καλύπτει αποτελεσματικά τις ανάγκες όλης της επικράτειας.

β. Την εξασφάλιση της ανεξαρτησίας των Επιθεωρητών απέναντι σε οποιαδήποτε κυβερνητική μεταβολή ή εξωτερική επιρροή, με στόχο τη διασφάλιση του αδιάβλητου των ενεργειών για την διακρίβωση καταγγελιών ή αυτεπάγγελτων παρεμβάσεων.

γ. Τη νομοθετική πρόβλεψη ουσιαστικής σύμπραξης του Σ.ΕΠ.Ε. με άλλες κρατικές υπηρεσίες.

Άρθρο 17

Υποβολή καταστάσεων προσωπικού και προγραμμάτων ωρών εργασίας

Οι διατάξεις του άρθρου ανταποκρίνονται, σε γενικές γραμμές, στην συμφωνία που επήλθε

στο πλαίσιο του Συμβουλίου Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεωρητών Εργασίας, αρκεί να εξασφαλισθεί ο σκοπός αυτών των ρυθμίσεων.

Η συνεργασία, η συμβουλευτική στήριξη και ο έλεγχος πρέπει να αποτελέσουν, πλέον, το κύριο έργο των Κοινωνικών Επιθεωρητών Εργασίας και οι διατάξεις του άρθρου του Νομοσχεδίου αίρουν κάποια από τα εμπόδια, κινούμενες προς αυτήν την κατεύθυνση.

Ειδικότερα, όσον αφορά στην παρ. 2, όπου προβλέπεται η συνυπευθυνότητα του συνυπογράφοντος λογιστή, πρέπει να διευκρινισθεί ότι η ρύθμιση αναφέρεται σε όσους κατέχουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, σύμφωνα με το Π.Δ. 475/1991 και το Ν. 2515/1997.

Άρθρο 18

Ίδρυση ΤΕΕ Β΄ Κύκλου Σπουδών του ΟΑΕΔ

Η Ο.Κ.Ε. επισημαίνει ότι απαιτούνται, άμεσα, ουσιαστικές και σε βάθος παρεμβάσεις για την αντιμετώπιση των λειτουργικών αδυναμιών του ΟΑΕΔ, προκειμένου να ανταποκριθεί στη σημερινή πραγματικότητα, που απαιτεί κατ' εξοχήν ευελιξία και άμεσες δράσεις. Περαιτέρω, εκφράζονται δύο απόψεις:

1η άποψη

Προκειμένου να υπάρξει αποτελεσματικότητα στις όποιες παρεμβάσεις, χρειάζεται πολιτική βούληση και στενή συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής της σχετικής μελέτης του επιχειρησιακού σχεδίου εκσυγχρονισμού του ΟΑΕΔ. Η Ο.Κ.Ε. είναι αντίθετη με την εν λόγω ρύθμιση ίδρυσης ΤΕΕ Β΄ κύκλου σπουδών, επειδή δεν εκπορεύεται από την παραπάνω φιλοσοφία και προωθείται χωρίς προηγούμενη μελέτη σκοπιμότητας και αναγκαιότητάς της.

2η άποψη

Η Ο.Κ.Ε. συμφωνεί με τη διάταξη.

Άρθρο 20

Συγχώνευση Εθνικού Ινστιτούτου Εργασίας (ΕΙΕ) με Εθνικό Παρατηρητήριο Απασχόλησης (ΕΠΑ)

Η συγχώνευση των δύο οργανισμών ήταν επιβεβλημένη, διότι είχαν παρατηρηθεί επικαλύψεις στο έργο τους. Όμως, η προτεινόμενη λύση οδηγεί, καταρχήν, σε αποδυνάμωση του αποφασιστικού ρόλου των κοινωνικών εταίρων. Σε κάθε περίπτωση, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί απαραίτητο, στη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου του νέου φορέα, να είναι ενισχυμένος ο θεσμικός ρόλος των κοινωνικών εταίρων, με διασφάλιση της ισομερούς και ισόρροπης τριμερούς σύνθεσης, όσο δε αφορά στον Πρόεδρο, να εκλέγεται με ειδική διαδικασία, στην οποία αποφασιστικό ρόλο θα έχουν οι κοινωνικοί εταίροι.

Άρθρο 21

Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ)

Για λόγους ουσιαστικής λειτουργίας της τριμερούς σύνθεσης της διοίκησης του ΟΕΚ, η Ο.Κ.Ε. προτείνει τη θέσπιση θέσης Αντιπροέδρου και της εργοδοτικής πλευράς, όπως ισχύει και στους άλλους οργανισμούς εποπτείας του Υπουργείου Εργασίας (ΟΑΕΔ, ΟΕΕ).

Άρθρο 22

Έκδοση τίτλων προεσόδων από το ΙΚΑ

Η Ο.Κ.Ε. εκτιμά ότι το ζήτημα της άμεσης ρύθμισης των οφειλών του ελληνικού δημοσίου, αλλά και των ιδιωτικών επιχειρήσεων, προς το ΙΚΑ, αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση ενίσχυσης της κεφαλαιακής και χρηματοοικονομικής κατάστασης του ιδρύματος. Εντούτοις, το άρθρο 22 προβλέπει μία μεσο-μακροπρόθεσμου χαρακτήρα ρύθμιση, για την οποία υπάρχει επείγουσα ανάγκη.

Άρθρο 24

Ασφαλιστικές Διατάξεις

Με το άρθρο αυτό καταργείται η διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 85 του Ν. 2084/1992,

σύμφωνα με την οποία οι Ισολογισμοί-Απολογισμοί των Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, για κάθε οικονομικό έτος, υποβάλλονται για έγκριση στο Υπουργείο, μέχρι τέλους Ιουνίου του επομένου έτους. Η μη έγκαιρη υποβολή τους συνεπάγεται την αυτοδίκαιη λήξη της θητείας του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού, η οποία σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ανανεωθεί.

Αποτελεί άστοχη ενέργεια η κατάργηση της ευθύνης των διοικήσεων των Οργανισμών Δημοσίου Δικαίου (ΙΚΑ, ΟΑΕΔ κ.λπ.) στην περίπτωση μη κατάρτισης και υποβολής των προϋπολογισμών τους σύμφωνα με το νόμο. Η Ο.Κ.Ε. προτείνει η ρύθμιση του Ν. 2084/1992 να διατηρηθεί και να τεθεί νέα μεταβατική περίοδος για τη σύνταξη των ισολογισμών, μετά

την άπρακτη πάροδο της οποίας να εφαρμοστούν οι προβλεπόμενες κυρώσεις.

Σε κάθε περίπτωση, η Ο.Κ.Ε. θεωρεί ότι πρέπει οπωσδήποτε να υπάρχει κάποια μορφή ελέγχου, π.χ. από το Ελεγκτικό Συνέδριο, προκειμένου, πέραν των άλλων, να συμβάλλει και ως κίνητρο για την αποτελεσματική λειτουργία των εν λόγω οργανισμών.

Άρθρο 30

Διαδοχική Ασφάλιση ΟΓΑ

Σχετικά με τον προσδιορισμό του ποσού της σύνταξης που βαρύνει τον ΟΓΑ στην περίπτωση διαδοχικής ασφάλισης, η Ο.Κ.Ε. προτείνει η υπαγωγή στην οικεία ασφαλιστική κατηγορία να γίνεται με βάση την κατηγορία ασφάλισης του δικαιούχου στον ΟΓΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.
Καθηγητής **ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΙΝΤΗΣ**

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

"ΠΡΩΨΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ"

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ Ρυθμίσεις Θεμάτων Απασχόλησης

Άρθρο 1

Περιφερειακά Σχέδια Δράσης για την Απασχόληση

1. Για την προώθηση της απασχόλησης και τη σύνδεσή της με το Αναπτυξιακό Πρόγραμμα κάθε Περιφέρειας της χώρας στα Περιφερειακά Συμβούλια συμμετέχουν και:
 - α) ένας (1) εκπρόσωπος του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας που ορίζεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και
 - β) ένας (1) εκπρόσωπος του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού, που ορίζεται από το Διοικητή του.
2. Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να καλεί τα Περιφερειακά Συμβούλια να υποβάλουν προτάσεις για την κατάρτιση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση (ΕΣΔΑ) και την εξειδίκευσή του στην Περιφέρειά τους.

Άρθρο 2

Συμβούλιο Εμπειρογνωμόνων Πολιτικών Απασχόλησης και Κοινωνικής Ασφάλισης

1. Στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συνιστάται συμβουλευτικό-γνωμοδοτικό όργανο με την επωνυμία Συμβούλιο Εμπειρογνωμόνων Πολιτικών Απασχόλησης και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Το Συμβούλιο, όταν καλείται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μπορεί:

- α) Να γνωμοδοτεί και υποβάλλει προτάσεις στο πλαίσιο των γενικών κατευθύνσεων της κυβερνητικής πολιτικής για θέματα απασχόλησης, κοινωνικής ασφάλισης και θέματα κοινωνικής πολιτικής, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καθώς και για τις κατευθύνσεις των πολιτικών αυτών, όπως απορρέουν από υποχρεώσεις προς την Ευρωπαϊκή Ένωση ή τους Διεθνείς Οργανισμούς
- β) Να γνωμοδοτεί για τους ετήσιους και μεσοπρόθεσμους στόχους των πολιτικών απασχόλησης, της κοινωνικής ασφάλισης και γενικότερα των θεμάτων κοινωνικής πολιτικής αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.
- γ) Να διερευνά, τεκμηριώνει και αναλύει τις εναλλακτικές δυνατότητες που υπάρχουν σχετικά με την επιλογή μέτρων απασχόλησης και κοινωνικής ασφάλισης και να υποβάλει προτάσεις για τα αναγκαία μέτρα και παρεμβάσεις προς επίτευξη των στόχων της πολιτικής του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.
- δ) Να μελετά και να αναλύει τις εξελίξεις και τις προοπτικές της ελληνικής, της ευρωπαϊκής και της διεθνούς αγοράς εργασίας και της κοινωνικής ασφάλισης, να επισημαίνει και να αξιολογεί τις αποκλίσεις των εξελίξεων από τους στόχους και να εισηγείται τη λήψη των κατάλληλων μέτρων.
- ε) Να αποτιμά την αποτελεσματικότητα και τις επιπτώσεις των παρεμβάσεων για την απασχόληση, την κοινωνική ασφάλιση και την κοινωνική πολιτική του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και να υποβάλει στον Υπουργό σχετι-

κές προτάσεις. Να συμμετέχει σε επιτροπές εμπειρογνομόνων για την παρακολούθηση και αξιολόγηση των πολιτικών αυτών.

στ) Να γνωμοδοτεί για κάθε άλλο συναφές θέμα, που παραπέμπεται σ' αυτό από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

2. Το Συμβούλιο είναι πενταμελές και συγκροτείται, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, από πρόσωπα κύρους ιδιαίτερης επιστημονικής κατάρτισης και εμπειρίας στα αντικείμενα της προηγούμενης παραγράφου. Με την ίδια απόφαση, ορίζεται ο Πρόεδρος του Συμβουλίου και ο νόμιμος αναπληρωτής του. Με όμοια απόφαση μπορεί να αντικαθίστανται μέλη του Συμβουλίου πριν τη λήξη της θητείας τους, αζημίως για το Δημόσιο. Η θητεία του Συμβουλίου είναι τριετής. Σε περίπτωση παραίτησης, παύσης ή θανάτου μελών του, το Συμβούλιο λειτουργεί με τα υπόλοιπα μέλη, εφόσον δεν είναι λιγότερα των (4) τεσσάρων. Η θητεία των μελών, που διορίζονται σε αντικατάσταση όσων παραιτήθηκαν, παύτηκαν ή απεβίωσαν, λήγει ταυτοχρόνως με τη λήξη της θητείας των υπόλοιπων μελών. Με αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορούν να συνιστώνται επιτροπές ή ομάδες εργασίας, αμειβόμενες, για την υποβοήθηση του έργου του Συμβουλίου. Σε αυτές μπορούν να συμμετέχουν, ανάλογα με το αντικείμενό τους, εκπρόσωποι υπηρεσιών ή φορέων του Δημοσίου ή ιδιώτες με ειδικευμένες γνώσεις ή εμπειρία, εφ' όσον αυτό κρίνεται αναγκαίο.

3. Οι υπηρεσίες του δημοσίου τομέα υποχρεούνται να παρέχουν στο Συμβούλιο ή στις επιτροπές ή ομάδες εργασίας του, κάθε πληροφορία ή στοιχείο που τους ζητείται. Αν το θέμα καλύπτεται από κρατικό απόρρητο, για την υποβολή της αίτησης παροχής πληροφοριών ή στοιχείων, απαιτείται προηγούμενη γραπτή έγκριση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, για την επιστημονική και διοικητική στήριξη του Συμβουλίου, συνιστάται Μονάδα Ανάλυσης και Τεκμηρίωσης ως υπηρεσία σε επίπεδο τμήματος, που υπάγεται απευθείας στον Υπουργό και προστί-

θεται στον Οργανισμό του Υπουργείου. Η Μονάδα Ανάλυσης και Τεκμηρίωσης έχει ως έργο την παρακολούθηση των πολιτικών απασχόλησης και κοινωνικής ασφάλισης και την κατάρτιση μελετών και εκθέσεων για τα θέματα αυτά και γενικώς, την επιστημονική και γραμματειακή υποστήριξη της λειτουργίας του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων για την προώθηση του έργου του. Για τη λειτουργία της Μονάδας Ανάλυσης και Τεκμηρίωσης συνιστώνται δέκα (10) ενιαίες θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού, καθώς και τρεις (3) θέσεις ΠΕ και δύο (2) θέσεις ΔΕ Διοικητικού Προσωπικού. Η πλήρωση των θέσεων της Μονάδας γίνεται κατά τις κείμενες διατάξεις. Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ορίζονται τα απαιτούμενα για την πρόσληψη προσόντα του ειδικού επιστημονικού προσωπικού.

5. Τα μέλη του Συμβουλίου και της Μονάδας Ανάλυσης και Τεκμηρίωσης, οφείλουν να τηρούν εχεμύθεια για όσα περιέρχονται σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Η υποχρέωση αυτή διατηρείται και μετά τη λήξη της θητείας τους. Την ίδια υποχρέωση έχουν και τα μέλη των επιτροπών ή ομάδων εργασίας που, τυχόν, υποβοηθούν το έργο του Συμβουλίου.

6. Στα μέλη του Συμβουλίου παρέχεται αποζημίωση σύμφωνα με τα οριζόμενα στην περίπτωση α) της παραγράφου 5 του άρθρου 5 του ν. 1682/1987 (Α 14), όπως εκάστοτε ισχύει. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται ειδικότερα τα της οργάνωσης και λειτουργίας του Συμβουλίου Εμπειρογνομόνων και της Μονάδας Ανάλυσης και Τεκμηρίωσης και κάθε άλλη σχετική αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 3

Ειδική Υπηρεσία Οριζόντιας Παρακολούθησης Δράσεων Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου

Στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συνιστάται ειδική Υπηρεσία με τίτλο "Ειδική Υπηρεσία Οριζόντιας Παρακολούθησης Δράσεων Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου", που υπάγεται στη Γενική Γραμματεία Διαχείρισης Κοινοτικών και Άλλων Πόρων.

Η ειδική υπηρεσία είναι αρμόδια για το συντονισμό των δράσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και για την παρακολούθηση της εξέλιξης και της αποτελεσματικότητας των παρεμβάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ) που περιλαμβάνονται στα Επιχειρησιακά Προγράμματα του Γ' ΚΠΣ.

Ως προς την ειδική υπηρεσία του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 του ν. 2860/2000 (Α' 251).

Με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες, η οργάνωση, η διάρθρωση η στελέχωση και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία της ειδικής υπηρεσίας.

Άρθρο 4

Κατάργηση υπερεργασιακής απασχόλησης - Αμοιβή υπερωριακής απασχόλησης

1. Από 1-4-2001, σε επιχειρήσεις στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας σαράντα (40) ωρών την εβδομάδα, καταργείται η, κατά την κρίση του εργοδότη, υποχρέωση του μισθωτού για υπερεργασιακή απασχόληση πέντε (5) ωρών την εβδομάδα.
2. Στις ως άνω επιχειρήσεις, ο εργοδότης διατηρεί την ευχέρεια υπερωριακής απασχόλησης του μισθωτού και ο μισθωτός, αντίστοιχα, υποχρεούται να παρέχει την εργασία του για τρεις (3) ώρες, πέραν του συμβατικού ωραρίου, (41η, 42η και 43η ώρα) την εβδομάδα (ιδιόρρυθμη υπερωρία).
3. Από 1-4-2001, η πέραν των σαράντα τριών (43) ωρών την εβδομάδα επιπλέον απασχόληση του μισθωτού στις επιχειρήσεις της παραγράφου 1, θεωρείται υπερωριακή απασχόληση, ως προς όλες τις νόμιμες συνέπειες, διατυπώσεις και διαδικασίες έγκρισης.
4. Μισθωτοί, απασχολούμενοι υπερωριακά, δικαιούνται για κάθε ώρα ιδιόρρυθμης υπερωριακής α-

πασχόλησης και νόμιμης υπερωριακής απασχόλησης, μέχρι τη συμπλήρωση 120 ωρών ετησίως, αμοιβή ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο, προσαυξημένο κατά 50%. Για την πέραν των 120 ωρών υπερωριακή απασχόληση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 435/1976 (ΦΕΚ 251 Α).

5. Ο μισθωτός σε κάθε περίπτωση μη νόμιμης υπερωριακής απασχόλησής του δικαιούται αποζημίωση ίση με το 250% του καταβαλλόμενου ωρομισθίου για κάθε ώρα μη νόμιμης υπερωρίας.

Άρθρο 5

Διευθέτηση του χρόνου εργασίας

Το άρθρο 41 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α), τροποποιείται ως ακολούθως:

- "1. Σε επιχειρήσεις, στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας 40 ωρών εβδομαδιαίως, επιτρέπεται να καθορίζεται, με επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας ή με συμφωνίες του εργοδότη και του επιχειρησιακού σωματίου ή του εργοδότη και του συμβουλίου των εργαζομένων ή του εργοδότη και των ενώσεων προσώπων της επομένης παραγράφου, ότι εκατόν τριάντα οκτώ (138) ώρες εργασίας από το συνολικό χρόνο εργασίας κατανέμονται με αυξημένο αριθμό ωρών σε ορισμένες περιόδους και με αντίστοιχη μείωση των ωρών εργασίας κατά το λοιπό διάστημα, τηρουμένων των κειμένων διατάξεων για το χρόνο υποχρεωτικής ανάπαυσης των εργαζομένων, καθώς και του ισχύοντος, κατά το νόμο, ανωτάτου ορίου του μέσου χρόνου εβδομαδιαίας απασχόλησης, συμπεριλαμβανομένων των υπερωριών. Στην περίπτωση αυτή, ο ανώτατος μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας ετησίως (περίοδος αναφοράς), μη συμπεριλαμβανομένων των νομίμων υπερωριών, είναι οι (38) τριάντα οκτώ ώρες. Οι περίοδοι ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών και οι περίοδοι άδειας ασθενείας δεν συνεκτιμώνται ή είναι ουδέτερες όσον αφορά στον υπολογισμό του ετήσιου μέσου όρου. Κατά τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας επιτρέπεται να χορηγείται στον εργαζόμενο, αντί

της μείωσης των ωρών εργασίας σε αντιστάθμιση των πρόσθετων ωρών που εργάστηκε κατά την περίοδο αυξημένου ωραρίου, είτε ανάλογη ημερήσια ανάπαυση (ρεπό) ή ανάλογη προσαύξηση της ετήσιας μετ' αποδοχών άδειας.

2. Η καταβαλλόμενη, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των προηγούμενων παραγράφων, αμοιβή για το συνολικό χρονικό διάστημα είναι ίση με την αντίστοιχη αμοιβή για εργασία οκτώ (8) ωρών ημερησίως και σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, χωρίς να επιτρέπεται αυξομειώσή της. Κατά τη διευθέτηση απαγορεύεται η ι-διόρρυθμη υπερωρία και επιτρέπεται μόνο νόμιμη υπερωριακή απασχόληση των εργαζομένων, κατά τις κείμενες διατάξεις. Η προσαύξηση της αμοιβής λόγω υπερωριών υπολογίζεται κατά το τέλος της ετήσιας περιόδου αναφοράς και καταβάλλεται για την πέραν των τριάντα οκτώ (38) ωρών εβδομαδιαίως, κατά μέσο όρο, παρασχεθείσα εργασία.
3. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλογικά και για εργαζόμενους με σύμβαση εργασίας διάρκειας μικρότερης του ενός (1) έτους. Εφόσον από οποιονδήποτε λόγο, ιδίως εξαιτίας παραίτησης ή απόλυσης του εργαζόμενου, δεν εφαρμόζεται ή δεν ολοκληρώνεται η διευθέτηση του χρόνου εργασίας σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, δεν τίγονται οι ισχύουσες διατάξεις περί της νόμιμης προσαύξησης της αμοιβής της υπερωρίας.
4. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ρυθμίζονται τα θέματα των διαδικασιών και κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.
5. Από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν τίγονται οι σχετικές ρυθμίσεις του ν. 2602/1998 (ΦΕΚ 83 Α) ή άλλων ειδικών νόμων, που αποσκοπούν στην εξυγίανση του ευρύτερου δημόσιου τομέα".

Άρθρο 6

Μείωση Ασφαλιστικών Εισφορών

1. Μειώνεται κατά δύο (2) ποσοστιαίες μονάδες η υπέρ του κλάδου κύριας σύνταξης του ΙΚΑ, εισφορά του εργοδότη για τους μισθωτούς πλήρους απασχόλησης που παρέχουν εξαρτημένη εργασία αμειβόμενοι με μηνιαίο μισθό ή με ημερομίσθιο,

εφόσον πραγματοποιούν ημέρες εργασίας ίσες με τον αριθμό των εργάσιμων ημερών κατά μήνα. Η μείωση παρέχεται εφόσον οι μηνιαίες αποδοχές, μη συνυπολογιζόμενων των υπερωριών, δεν υπερβαίνουν τις διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές. Η μείωση υπολογίζεται μόνον στις εμπροθέσμως καταβαλλόμενες εισφορές.

2. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν εφαρμόζονται στο Δημόσιο, στα Ν.Π.Δ.Δ. και στις επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα.
3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν εφαρμόζονται για μισθωτούς που υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ μέσω ειδικών κανονισμών ασφάλισης ή αμείβονται με κυμαινόμενες αποδοχές, καθώς και για τους εργαζόμενους συνταξιούχους.
4. Τα ποσά που προκύπτουν από την προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 μείωση της εργοδοτικής εισφοράς καταβάλλονται στο ΙΚΑ από το Δημόσιο. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται η διαδικασία και ο τρόπος της είσπραξης από το ΙΚΑ των μη αποδιδόμενων εργοδοτικών εισφορών.
5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν από την 1/4/2001 έως την 31/12/2003.
6. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να αναπροσαρμόζονται, το ποσοστό της μείωσης και τα ποσά των αποδοχών και να παρατείνεται ο χρόνος ισχύος των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 7

Προσαύξηση αμοιβής των μερικώς απασχολούμενων

Στην παράγραφο 7 του άρθρου 2 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α) που αντικατέστησε το άρθρο 38 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

"Οι αποδοχές των μερικώς απασχολούμενων μισθωτών προσαυξάνονται κατά επτάμισο επί τοις εκατό (7,5%), εφόσον αμείβονται με το κατώτατο, κατά τις κείμενες διατάξεις, όριο αποδοχών και το ωράριο απασχόλησής τους είναι μικρότερο των τεσσάρων (4) ωρών ημερησίως".

Άρθρο 8

Κίνητρο επανένταξης μακροχρόνια ανέργων στην αγορά εργασίας

1. Σε μακροχρόνια ανέργους, που προσλαμβάνονται με σύμβαση μερικής απασχόλησης τουλάχιστον τεσσάρων (4) ωρών ημερησίως, χορηγείται από τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), ως κίνητρο επανένταξης στην ενεργό απασχόληση, μηνιαία οικονομική ενίσχυση ύψους τριάντα χιλιάδων (30.000) δραχμών κατά τη διάρκεια της σχέσης εργασίας, με ανώτατο όριο τους 12 μήνες.
2. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΟΑΕΔ, καθορίζονται οι κατηγορίες των δικαιούχων της ανωτέρω οικονομικής ενίσχυσης, τα κριτήρια, οι όροι και προϋποθέσεις χορήγησης αυτής, η διαδικασία χορήγησης και καταβολής της, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος. Με όμοια απόφαση μπορεί να προσαρμόζεται το ύψος του ποσού της οικονομικής ενίσχυσης.

Άρθρο 9

Τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 1987/1983

Το εδάφιο α) της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 1987/1983 (ΦΕΚ 110 Α) αντικαθίσταται ως εξής:

"α) τέσσερις (4) εργαζόμενοι για επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις που απασχολούν είκοσι (20) έως διακόσια (200) άτομα."

Άρθρο 10

Ρυθμίσεις για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος μακροχρόνια ανέργων

1. Άνεργοι, επί δώδεκα (12) τουλάχιστον συνεχείς μήνες, ηλικίας εξήντα (60) ετών συμπληρωμένων για τους άνδρες και πενήντα πέντε (55) ετών συμπληρωμένων για τις γυναίκες, στους οποίους υπολείπονται μέχρι πέντε (5) έτη για τη θεμελίωση

δικαιώματος πλήρους σύνταξης από τον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, δικαιούνται να ζητήσουν την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισής τους μέχρι τη συμπλήρωση του ελάχιστου αριθμού ημερών ασφάλισης για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος, με πλήρη κάλυψη της σχετικής δαπάνης από τους πόρους του κλάδου με την επωνυμία "Λογαριασμός για την Απασχόληση και την Επαγγελματική Κατάρτιση" (ΛΑΕΚ), που έχει συσταθεί με τον ν. 2434/1996 (ΦΕΚ 188 Α) στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ).

2. Δικαιούχοι είναι οι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ και στα ταμεία επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς, οι οποίοι για κύρια σύνταξη είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ, ανεξάρτητα από το χρόνο εισόδου στην ασφάλιση και από το χρόνο διακοπής της υποχρεωτικής ασφάλισής τους, εφόσον έχουν εγγραφεί ως άνεργοι στον ΟΑΕΔ για χρονικό διάστημα δώδεκα (12) τουλάχιστον συνεχών μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης για την υπαγωγή τους στις διατάξεις του παρόντος, εξακολουθούν να είναι άνεργοι και κατέχουν κάρτα ανεργίας ανανεούμενη ανά μήνα.

3. Κατά τα λοιπά, παραμένουν σε ισχύ οι διατάξεις για την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης στο ΙΚΑ και στα ταμεία επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς οι οποίοι για κύρια σύνταξη είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ. Οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ που ανήκουν στις κατηγορίες των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών, ηλικίας πενήντα πέντε (55) ετών συμπληρωμένων για τους άνδρες και πενήντα (50) ετών συμπληρωμένων για τις γυναίκες και πληρούν τις προϋποθέσεις των προηγούμενων παραγράφων 1 και 2, μπορούν κατ' εξαίρεση να υπαχθούν στις διατάξεις του παρόντος και να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους, με κάλυψη των αναλογουσών εισφορών τους, επίσης από τον κλάδο του ΛΑΕΚ του ΟΑΕΔ. Ο χρόνος της προαιρετικής ασφάλισης στην περίπτωση αυτή δεν αναγνωρίζεται ως διανυθείς στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

4. Ο κλάδος με την επωνυμία "Λογαριασμός για την Απασχόληση και την Επαγγελματική Κατάρτιση" (ΛΑΕΚ) του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) καταβάλλει μηνιαία εισφορά στο ΙΚΑ και στα ταμεία επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς οι οποίοι για κύρια σύνταξη είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ, ίση με τη μηνιαία εισφορά που θα πλήρωναν οι άνεργοι που εντάσσονται στις διατάξεις του παρόντος για προαιρετική συνέχιση της κύριας και επικουρικής ασφάλισής τους.
5. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται η διαδικασία, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, ο τρόπος απόδοσης των εισφορών στο ΙΚΑ και τα ταμεία επικουρικής ασφάλισης που ασφαλίζουν μισθωτούς οι οποίοι για κύρια σύνταξη είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ, οι αποδοχές με βάση τις οποίες γίνεται ο υπολογισμός για την καταβολή των εισφορών και κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή των ρυθμίσεων του παρόντος. Ο καθορισμός του χρόνου διάρκειας του δικαιώματος των μακροχρόνια ανέργων γίνεται με όμοια υπουργική απόφαση, μετά τη σύμφωνη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης της παραγράφου 4 του άρθρου 1 του ν. 2434/1996 (ΦΕΚ 188 Α), που εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ΟΑΕΔ.

Άρθρο 11

Καταβολή Προσυνταξιοδοτικής Μηνιαίας Οικονομικής Στήριξης

1. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης του Κλάδου με την επωνυμία "Λογαριασμός για την Απασχόληση και την Επαγγελματική Κατάρτιση" του άρθρου 1 του ν. 2434/1996 (ΦΕΚ 188 Α), που έχει εγκριθεί από το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), καταβάλλεται μηνιαίως από τον ΛΑΕΚ: α) σε εργαζόμενους ή εργαζόμενες που έχουν συμπληρώσει (10.500) δέκα χιλιάδες πεντακόσια ένσημα, εκ των οποίων τα (7.500) επτά χιλιάδες πεντακόσια κατηγορίας βαρέων και ανθυγιεινών, είναι ηλικίας τουλάχιστον 55 ετών και δικαιούνται, με την συμπλήρωση του 58ου έτους της ηλικίας τους, να συνταξιοδοτηθούν με πλήρη κύρια σύνταξη και β) σε εργαζόμενους ή εργαζόμενες που έχουν (10.500) δέκα χιλιάδες πεντακόσια ένσημα, εκ των οποίων τα (7.500) επτά χιλιάδες πεντακόσια κατηγορίας βαρέων και ανθυγιεινών, είναι ηλικίας τουλάχιστον 53 ετών και δικαιούνται, με την συμπλήρωση του 56ου έτους της ηλικίας τους, να συνταξιοδοτηθούν με μειωμένη κύρια σύνταξη, όπως προβλέπεται από τη κείμενη νομοθεσία, εφόσον το επιθυμούν και δηλώσουν υπευθύνως ότι διακόπτουν την εργασία τους, ποσό ίσο με το ποσό που θα ελάμβαναν κατά τη συνταξιοδότησή τους. Το παραπάνω ποσό θα καταβάλλεται μετά τη διακοπή της εργασίας τους. Η διάταξη εφαρμόζεται και σε ανέργους, που πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις, εφόσον δηλώσουν υπευθύνως ότι δεν επιθυμούν πλέον να εργάζονται. Με την ίδια απόφαση προβλέπεται η καταβολή ποσού ίσου με το δώρο εορτών και το επίδομα αδείας. Η καταβολή των ως άνω ποσών διακόπτεται, εάν οι δικαιούχοι αρχίσουν εκ νέου να εργάζονται. Για την εφαρμογή του παρόντος απαιτείται αίτηση του ενδιαφερομένου ή της ενδιαφερομένης στον ΟΑΕΔ.
2. Για τους εργαζόμενους ή ανέργους που υπάγονται στη διάταξη της προηγούμενης παραγράφου καταβάλλονται από τους πόρους του ΛΑΕΚ στο ΙΚΑ οι ασφαλιστικές εισφορές των κλάδων κύριας σύνταξης και ασθένειας, οι οποίες υπολογίζονται επί των αποδοχών του τελευταίου μήνα της υποχρεωτικής ασφάλισης.
3. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται η διαδικασία, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και ο τρόπος πιστοποίησης των ενσήμων από το ΙΚΑ, όσων επιθυμούν να ενταχθούν στη διάταξη αυτή απόδοσης των ασφαλιστικών εισφορών, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

Άρθρο 12

Άδεια Μητρότητας

1. Κυρώνεται και αποκτά ισχύ νόμου η διάταξη του άρθρου 7 της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας της 23-5-2000 (πράξη κατάθεσης στον Υπουργό Εργασίας 31/23-5-2000), η οποία έχει ως εξής:

"Χορηγείται μία επιπλέον εβδομάδα αδειάς στις εργαζόμενες μετά τον τοκετό (άδεια λοχείας). Η συνολική διάρκεια της άδειας μητρότητας αναπροσαρμόζεται κατ' αυτόν τον τρόπο σε δέκα επτά (17) εβδομάδες. Κατά τα λοιπά, εξακολουθούν να ισχύουν οι ρυθμίσεις του άρθρου 7 της ΕΓΣΣΕ του 1993".

2. Η καταβολή του επιδόματος λοχείας που χορηγείται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς που ασφαλίζουν μισθωτούς, αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, επεκτείνεται κατά μία επιπλέον εβδομάδα και ανέρχεται σε εννέα (9) συνολικά. Κατά τα λοιπά, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 2224/1994 (ΦΕΚ 112 Α).

Άρθρο 13

Κανόνες λειτουργίας Ιδιωτικών Γραφείων Συμβούλων Εργασίας

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α) προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

"Με το ίδιο Προεδρικό Διάταγμα ορίζονται και: (α) οι προδιαγραφές για τη σύσταση των Ιδιωτικών Γραφείων Συμβούλων Εργασίας, (β) οι όροι, προϋποθέσεις, προδιαγραφές, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, οι λόγοι και η διαδικασία ανάκλησης της άδειας λειτουργίας αυτών και (γ) οι διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται για την παράβαση των διατάξεων της νομοθεσίας".

2. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 5 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α) προστίθενται τρίτο και τέταρτο εδάφιο ως εξής:

"Τα Ιδιωτικά Γραφεία Συμβούλων Εργασίας, υποχρεούνται να παρέχουν στο Υπουργείο Εργασίας

και Κοινωνικών Ασφαλίσεων τα στοιχεία που αφορούν στον αριθμό των θέσεων εργασίας για τις οποίες μεσολάβησαν το προηγούμενο εξάμηνο ανά ειδικότητα, επίπεδο εκπαίδευσης και κατηγορία (άνεργος ή μη) και να συνεργάζονται με τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) και το Εθνικό Παρατηρητήριο Απασχόλησης (ΕΠΑ). Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ορίζεται ο τρόπος, η διαδικασία και η μορφή συνεργασίας των Ιδιωτικών Γραφείων με τον ΟΑΕΔ, το Εθνικό Παρατηρητήριο Απασχόλησης (ΕΠΑ) και καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την τήρηση των υποχρεώσεών τους προς το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.)"

3. Φυσικά ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, που έχουν ως αντικείμενο τη μεσολάβηση, με οποιονδήποτε τρόπο, για την εξεύρεση θέσεων εργασίας σε ημεδαπούς ή αλλοδαπούς και λειτουργούν, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, χωρίς άδεια λειτουργίας, μπορούν να υποβάλουν στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων σχετική αίτηση για χορήγηση της άδειας αυτής μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία σαράντα πέντε (45) ημερών, που αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Η ως άνω άδεια χορηγείται με τους όρους, τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία του παρόντος άρθρου και των κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών Αποφάσεων.

4. Στο τέλος του άρθρου 5 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α) προστίθεται τελευταία παράγραφος ως εξής:

"Στα Ιδιωτικά Γραφεία Συμβούλων Εργασίας και τυχόν παραρτήματά τους, που λειτουργούν χωρίς άδεια ή κατά παράβαση των όρων αδειας ή συνεχίζουν να λειτουργούν κατά παράβαση της διάταξης της παραγράφου 3 του παρόντος ή μεσολαβούν για παράνομη απασχόληση, επιβάλλονται, με αιτιολογημένη πράξη του αρμόδιου Επιθεωρητή Εργασίας και ύστερα από πρόσκλησή του για παροχή εξηγήσεων, ως διοικητικές κυρώσεις: α) πρόστιμο ύψους τουλάχιστον δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών και β) προσωρινή διακοπή

της λειτουργίας τους μέχρι ένα (1) μήνα. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί, ύστερα από αιτιολογημένη εισήγηση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.), να τους επιβληθεί προσωρινή διακοπή μεγαλύτερη του ενός (1) μηνός, μέχρι και οριστική διακοπή της λειτουργίας τους".

5. Η πράξη επιβολής προστίμου, κατά τα ανωτέρω, κοινοποιείται με απόδειξη στον παραβάτη και αποτελεί έσοδο του Δημοσίου. Κατά της πράξης επιβολής προστίμου ασκείται προσφυγή ουσίας μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την κοινοποίησή της ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου. Η προσφυγή είναι अपαράδεκτη, αν δεν κοινοποιηθεί στην αρμόδια υπηρεσία του Σ.ΕΠ.Ε. μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την κατάθεσή της. Η άσκηση της προσφυγής έχει ανασταλτικό χαρακτήρα για το 80% του προστίμου. Από την αρμόδια υπηρεσία του Σ.ΕΠ.Ε. βεβαιώνεται το 20% του επιβληθέντος προστίμου με την άσκηση της εμπρόθεσμης προσφυγής, το οποίο εισπράττεται από την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) ως Δημόσιο έσοδο. Με αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του άρθρου αυτού. Για την επιβολή των παραπάνω διοικητικών κυρώσεων συνεκτιμώνται η σοβαρότητα της παράβασης, η τυχόν επαναλαμβανόμενη μη συμμόρφωση στις υποδείξεις των αρμόδιων οργάνων, οι παρόμοιες παραβάσεις για τις οποίες έχουν επιβληθεί κυρώσεις στο παρελθόν και ο βαθμός υπαιτιότητας. Η εκτέλεση των διοικητικών κυρώσεων προσωρινής και οριστικής διακοπής γίνεται από την αρμόδια αστυνομική αρχή. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί να αυξάνονται τα όρια του προβλεπόμενου στη διάταξη αυτή προστίμου.
6. Η παράγραφος 3 του άρθρου 5 και το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α) καταργούνται.
7. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του Π.Δ. 160/1999 (ΦΕΚ 157 Α) προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

"Το τίμημα μεσολάβησης για συμβάσεις εργασίας στελεχών, των οποίων οι μηνιαίες αποδοχές υπερβαίνουν το επταπλάσιο του κατώτατου ορίου αποδοχών, όπως εκάστοτε καθορίζεται από την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ), το τίμημα της μεσολάβησης διαμορφώνεται ύστερα από συμφωνία του Ιδιωτικού Γραφείου και του εργοδότη που προσλαμβάνει το στέλεχος. Η διαμεσολάβηση του Ιδιωτικού Γραφείου γίνεται σε κάθε περίπτωση χωρίς οικονομική επιβάρυνση του εργαζομένου."

8. Στο άρθρο 3, παράγραφος 3, στο άρθρο 4, παράγραφος 3 και στο εδάφιο 5 του άρθρου 5 του Π.Δ. 160/1999 (ΦΕΚ 157 Α), η φράση "που διοικούν" αντικαθίσταται με τη φράση "που διευθύνουν".

Άρθρο 14

Γνωμοδοτική Επιτροπή για χορήγηση άδειας ΕΞΥΠΠ

1. Στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων συνίσταται γνωμοδοτική επιτροπή για θέματα χορήγησης αδειών λειτουργίας των Εξωτερικών Υπηρεσιών Προστασίας και Πρόληψης (ΕΞΥΠΠ) που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5 του Π.Δ. 17/1996 (ΦΕΚ 11 Α) και στο Π.Δ. 95/1999 (ΦΕΚ 102 Α).
2. Μέλη της Γνωμοδοτικής Επιτροπής ΕΞΥΠΠ είναι: δύο εκπρόσωποι του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ένας εκπρόσωπος από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, ένας εκπρόσωπος της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ), ένας εκπρόσωπος των εργοδοτών που υποδεικνύεται από κοινού από τον Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών (ΣΕΒ), από την Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας (ΓΣΕΒΕΕ) και την Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου (ΕΣΕΕ) και τρεις εκπρόσωποι επιστημονικών φορέων από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΤΕΕ), την Ένωση Ελλήνων Χημικών (ΕΕΧ) και τον Πανελλήνιο Ιατρικό Σύλλογο (ΠΙΣ).
3. Χρέη προέδρου στην επιτροπή ασκεί ο ανώτερος στο βαθμό εκπρόσωπος του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και στην πε-

ρίπτωση ομοιοβαθμων, εκείνος που έχει τα περισσότερα χρόνια υπηρεσίας στο βαθμό.

4. Έργο της επιτροπής είναι ο έλεγχος των υπό αδειοδότηση ΕΞΥΠΠ και η σχετική γνωμοδότηση προς την αρμόδια Γενική Διεύθυνση του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Στη γνωμοδότηση αναφέρονται και οι απόψεις των μειοψηφούντων μελών της επιτροπής.
5. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται ειδικότερα τα της συγκρότησης και λειτουργίας της Επιτροπής, τα των αρμοδιοτήτων και του τρόπου άσκησης του έργου της και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζονται τα της αποζημιώσεως των μελών της ανωτέρω επιτροπής.

Άρθρο 15

Δευτεροβάθμιες Επιτροπές του ν. 2643/1998

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 10 του ν. 2643/1998 (ΦΕΚ 220 Α) προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

"Οι Δευτεροβάθμιες Επιτροπές εξετάζουν τόσο τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης πράξης όσο και την ουσία της υπόθεσης και μπορούν να ακυρώνουν εν όλο ή εν μέρει την πράξη ή να την τροποποιούν, προβαίνοντας αναλόγως και σε τοποθέτηση του προσφεύγοντος, ή να απορρίπτουν την προσφυγή."

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Θέματα σώματος επιθεώρησης εργασίας

Άρθρο 16

1. Στις αρμοδιότητες του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε) περιλαμβάνεται εφεξής και η κύρωση των εσωτερικών κανονισμών εργασίας επιχειρήσεων κατά τις διατάξεις του ν.δ. 3789/1957, η έγκριση ή απόρριψη παραπόνων οργανώσεων εργαζομένων κατά διατάξεων κανονισμών εργασίας σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 2 του ν.δ. 3789/1957 (ΦΕΚ 210 Α) και η επέκταση της υποχρέωσης κύρωσης εσωτερικών κανονισμών εργασίας και σε επιχειρή-

σεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες, που απασχολούν προσωπικό κάτω των εβδομήντα (70) και όχι κάτω των σαράντα (40) προσώπων.

2. Το εδάφιο 1 της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του ν. 2639/98 (ΦΕΚ 205 Α) αντικαθίσταται ως εξής:

"Το Σ.ΕΠ.Ε στελεχώνεται με αποσπάσεις υπαλλήλων του Δημοσίου, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, με διατάξεις καθώς και με νέες προσλήψεις".

3. Οι αποσπασμένοι στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση υπάλληλοι του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, οι οποίοι είχαν το δικαίωμα να τοποθετηθούν στο Σ.ΕΠ.Ε. ως επιθεωρητές εργασίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α) όπως ισχύει και δεν το δήλωσαν στην τασσόμενη από το ίδιο άρθρο προθεσμία, μπορούν να τοποθετηθούν, μετά από αίτησή τους, που υποβάλλεται στη Διεύθυνση Προσωπικού του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εντός διμήνου από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για όσους συγκέντρωσαν τις ως άνω προϋποθέσεις και είχαν την ιδιότητα συμβασιούχου με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου εφόσον με μεταγενέστερες διατάξεις εντάχθηκαν στο τακτικό προσωπικό του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Υπάλληλοι του κλάδου ΔΕ Διοικητικού - Λογιστικού του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε) του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εντάσσονται στον Προσωρινό Κλάδο ΔΕ Επιθεωρητών Εργασίας, που συστάθηκε με το άρθρο 22 του ν. 2736/1999 (ΦΕΚ 172 Α), εφόσον έχουν τουλάχιστον πενταετή προϋπηρεσία σε υπηρεσίες Επιθεώρησης Εργασίας μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, η οποία διαπιστώνεται από το αρμόδιο Υπηρεσιακό Συμβούλιο και εφόσον παρακολουθήσουν επιτυχώς ειδικό πρόγραμμα εκπαίδευσης, που καταρτίζεται από τον Ειδικό Γραμματέα του Σ.ΕΠ.Ε. μετά από γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας.

Για τους εντασσόμενους δημιουργούνται θέσεις σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α) - όπως αντικαταστάθηκε από άρθρο 22 του ν. 2736/1999 (ΦΕΚ 205 Α).

5. Για την προαγωγή σε θέσεις βαθμού Γενικού Διευθυντή της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή για την προαγωγή σε θέσεις Διευθυντή της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου ή του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.), κρίνονται οι υπάλληλοι και των δύο υπηρεσιών που έχουν τις προϋποθέσεις του ν. 2683/99. Η αντιστοιχία των κατηγοριών για την εφαρμογή της παραγράφου στις θέσεις Διευθυντών και Γενικών Διευθυντών, όπου προβλέπεται ότι είναι υποψήφιοι υπάλληλοι της κατηγορίας Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΠΕ) Διοικητικού - Οικονομικού κλάδου, ευνοούνται και οι υπάλληλοι των κλάδων Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης (ΠΕ) Κοινωνικών Επιθεωρητών και αντίστροφα. Όπου προβλέπεται ότι είναι υποψήφιοι υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Μηχανικών ή ΠΕ Θετικών Επιστημών ή ΠΕ Ιατρών, Ιατρών Ειδικότητων, ευνοούνται και οι υπάλληλοι των κλάδων ΠΕ Τεχνικών Επιθεωρητών και ΠΕ Υγειονομικών Επιθεωρητών και αντίστροφα.
6. Οι έχοντες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις υπάλληλοι, που έχουν καταλάβει θέση επιθεωρητή εργασίας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 22 του ν. 2736/1999 (ΦΕΚ 172 Α), δύναται να επιλέγονται ως προϊστάμενοι τμήματος ή αντιστοίχου επιπέδου οργανικής μονάδας, εφόσον μεταξύ των κρινόμενων δεν υπάρχουν υπάλληλοι κατηγορίας ΠΕ ή ΤΕ.

Άρθρο 17

Υποβολή καταστάσεων προσωπικού και προγραμμάτων ωρών εργασίας

Το άρθρο 4 του ν. 515/70 (ΦΕΚ 95 Α) "περί χρονικών ορίων εργασίας μισθωτών", όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 18 του ν. 1082/80 (ΦΕΚ 250 Α), καθώς και οι παράγραφοι α και β του άρθρου 13 του ν.δ. 1037/71 (ΦΕΚ 235 Α) "περί χρονικών ορίων λειτουργίας καταστημάτων και εργασίας του προσωπικού αυτών" αντικαθίστανται ως εξής:

- "1. Κάθε εργοδότης υπαγόμενος στις διατάξεις του παρόντος υποχρεούται όπως μία φορά το χρόνο και κατά το χρονικό διάστημα από 15 Σεπτεμβρίου έως 15 Νοεμβρίου καταθέτει, καθ' οιονδήποτε

τρόπο, στην αρμόδια υπηρεσία του Σ.ΕΠ.Ε - Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης τουλάχιστον εις διπλούν, πίνακα με την επωνυμία, το είδος, τον τόπο λειτουργίας και το ΑΦΜ της επιχείρησης, ο οποίος θα περιλαμβάνει τα παρακάτω στοιχεία ενός εκάστου των απασχολούμενων σ' αυτή μισθωτών:

- α) Το ονοματεπώνυμο, πατρώνυμο, ηλικία, οικογενειακή κατάσταση και τέκνα.
- β) Την ειδικότητα, ημερομηνία πρόσληψης και την τυχόν προϋπηρεσία στην ειδικότητα.
- γ) Τον αριθμό κάρτας πρόσληψης (ΟΑΕΔ), τον αριθμό μητρώου του ΙΚΑ, τον αριθμό βιβλιαρίου ανηλίκων (επί απασχολήσεως ανηλίκων) και τον αριθμό αδειάς αλλοδαπού (επί απασχολήσεως αλλοδαπού).
- δ) Τα στοιχεία του τεχνικού ασφαλείας και του γιατρού εργασίας, καθώς και το ωράριο απασχολήσής τους στην επιχείρηση.
- ε) Τη διάρκεια εργασίας (ώρες έναρξης και λήξης ημερήσιας εργασίας), το διάλειμμα και τις διακοπές εργασίας.
- στ) Τις πάσης φύσεως καταβαλλόμενες αποδοχές.

2. Η ορθότητα και η ακρίβεια των αναγραφόμενων πάσης φύσεως αποδοχών, καθώς και των λοιπών στοιχείων, αποτελεί αποκλειστική ευθύνη του υπεύθυνου εργοδότη. Ο ανωτέρω πίνακας προσωπικού προσυπογράφεται υποχρεωτικά και από τον Προϊστάμενο Λογιστηρίου ή τον Υπεύθυνο Λογιστή που συμπράττει στη σύνταξη του, οι οποίοι βεβαιώνουν την ακρίβεια των πάσης φύσεως αποδοχών και έχουν όλες τις ευθύνες που προβλέπονται από το ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α). Τυχόν παράλειψη της υπογραφής από τον υπεύθυνο λογιστή αιτιολογείται από τον εργοδότη με δήλωση του ν. 1599/1986 (ΦΕΚ 75 Α).

3. Οι εποχικού χαρακτήρα επιχειρήσεις υποχρεούνται όπως καταθέτουν τον πίνακα προσωπικού εντός μηνός από την έναρξη της εποχικής περιόδου.

4. Με μέριμνα του εργοδότη, το ένα αντίτυπο του ανωτέρω πίνακα παραλαμβάνεται από την υπηρεσία κατάθεσης του Σ.ΕΠ.Ε. σφραγισμένο και αναρτάται σε εμφανές σημείο του τόπου εργασίας, προφυλασσόμενο κατάλληλα από τυχόν φθορές. Το άλλο παραμένει στο αρχείο της υπηρεσίας του Σ.ΕΠ.Ε. Ο αναρτημένος πίνακας προσωπικού δύναται, εφόσον συμφωνεί ο εργαζόμενος, να περιέχει τη στήλη των καταβαλλόμενων αποδοχών του. Στο αρχείο των κατατεθειμένων πινάκων των υπηρεσιών του Σ.ΕΠ.Ε. έχει άμεση πρόσβαση η αρμόδια υπηρεσία του ΙΚΑ σε κάθε περίπτωση.
5. Σε περίπτωση αλλαγής της νομικής εκπροσώπησης της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης και του ωραρίου εργασίας ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας ή σε περίπτωση προσλήψεως νέων εργαζομένων, ο εργοδότης υποχρεούται να καταθέσει, συμπληρωματικά, πίνακα προσωπικού, μόνο ως προς τα νέα στοιχεία, κατά περίπτωση, εντός δεκαπέντε (15) ημερών από της επελεύσεως της μεταβολής.
6. Εφόσον η πέραν του νόμιμου ωραρίου εργασίας λειτουργία της επιχείρησης εξασφαλίζεται δια διαδοχικής εναλλαγής περισσότερων της μιας ομάδων (βάρδιες) ή σε περίπτωση επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων συνεχούς λειτουργίας με εναλλασσόμενες ομάδες (βάρδιες) επιβάλλεται η κατάθεση προγράμματος δύο φορές κατ' έτος (μια τουλάχιστον ανά εξάμηνο).
7. Ο έλεγχος του πίνακα προσωπικού γίνεται σε κάθε στάδιο από την κατάθεση μέχρι τη διενέργεια επιθεωρήσεων στους χώρους εργασίας όπου ελέγχεται εξαντλητικά".

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ Επιπτευόμενοι οργανισμοί

Άρθρο 18

Ίδρυση ΤΕΕ Β΄ Κύκλου Σπουδών του ΟΑΕΔ

Το άρθρο 6 του ν. 2640/1998 (ΦΕΚ 206 Α) τροποποιείται ως εξής: μετά την παράγραφο 1 προστίθεται παράγραφος 2, η δε παράγραφος 2 αριθμείται ως 3:

- " 2. Με απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μπορεί να λειτουργεί και Β΄ κύκλος σπουδών στα ΤΕΕ του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ)".

Το εκπαιδευτικό προσωπικό για τη λειτουργία των ΤΕΕ του ΟΑΕΔ προσλαμβάνεται με τις διατάξεις του ν. 2525/1997 (ΦΕΚ 188 Α) όπως εκάστοτε ισχύει. Τα γνωστικά αντικείμενα που εξετάζονται κατά το διαγωνισμό καθώς και η ύλη αυτών κατά ειδικότητες καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Άρθρο 19

Ασφάλιση κατά ατυχήματος των συμμετεχόντων σε προγράμματα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης του ΟΑΕΔ Διενέργεια ελέγχων από υπαλλήλους ΟΑΕΔ

1. Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 15 του άρθρου 20 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α) προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

"Οι συμμετέχοντες στα προγράμματα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας ανέργων, που προβλέπονται από τη διάταξη της παραγράφου 15 του άρθρου 20 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α) και υπάγονται στην ασφάλιση του κλάδου παροχών ασθενοείας σε είδος του ΙΚΑ, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 18 του ν. 2458/1997, υπάγονται από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου στην ασφάλιση του ΙΚΑ και κατά του κινδύνου ατυχήματος. Ο υπολογισμός των καταβλητέων εισφορών γίνεται σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 18 του ν. 2458/1997".

2. Η περίπτωση (α) της παραγράφου 3 του άρθρου 19 του ν. 2639/1998(ΦΕΚ 205 Α) αντικαθίσταται από τότε που ίσχυσε ως εξής:

"α) ο καθορισμός μετά από πρόταση του Δ.Σ. του ΟΑΕΔ της διαδικασίας, τα όργανα και το ύψος των δαπανών για τη διενέργεια ελέγχων, που αφορούν στην εκτέλεση προγραμμάτων κατάρτισης και απασχόλησης και στην υποστήριξη αυτών, οι κατηγορίες, ο αριθμός και οι υπάλ-

ληλοι του ΟΑΕΔ που μπορούν να διενεργούν ελέγχους καθώς και σε κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια".

Άρθρο 20

Συγχώνευση Νομικών Προσώπων

1. Το "Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας" που ιδρύθηκε με το ν. 2160/1993 (ΦΕΚ 98 Α) καταργείται ως αυτοτελές νομικό πρόσωπο και συγχωνεύεται με το "Εθνικό Παρατηρητήριο Απασχόλησης (ΕΠΑ)" που ιδρύθηκε κατ' εξουσιοδότηση του ν. 1836/1989 (ΦΕΚ 79 Α) και του άρθρου 14 του ν. 2434/1996 (ΦΕΚ 188 Α), με την υπ' αριθμ. Υ.Α. 31699/93 (ΦΕΚ 423 Β) απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 33244/97 (ΦΕΚ 109 Α) απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.
2. Το προσωπικό του Εθνικού Ινστιτούτου Εργασίας μεταφέρεται και εντάσσεται σε θέσεις του ΕΠΑ με την ίδια σχέση εργασίας ή έργου και τα ίδια ασφαλιστικά δικαιώματα και υποχρεώσεις που είχε κατά τη δημοσίευση του παρόντος. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ορίζεται η διαδικασία μεταφοράς του προσωπικού και κάθε άλλη λεπτομέρεια.
3. Η κινητή και ακίνητη περιουσία του ΕΙΕ περιέρχεται στο ΕΠΑ, το οποίο υπεισέρχεται σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του ΕΙΕ Με Προεδρικό Διάταγμα που εκδίδεται εντός (6) έξι μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος με πρόταση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ορίζονται ο τρόπος και η διαδικασία μεταφοράς της περιουσίας, οι αρμοδιότητες του ΕΙΕ που μεταφέρονται στο ΕΠΑ, τα της μεταφοράς των υπηρεσιών του και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 21

Αποδοχές Διοικητή ΟΑΕΔ, Προέδρου και Αντιπροέδρων ΟΕΚ

1. Οι αποδοχές του Διοικητή του Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού καθορίζονται

με απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Οικονομικών και δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να υπερβούν κατ' ανώτατο όριο το σύνολο των εκάστοτε αποδοχών του Προέδρου του Αρείου Πάγου.

2. Οι Πρόεδροι του Δ.Σ. του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και του Δ.Σ. του Οργανισμού Εργατικής Εστίας λαμβάνουν τις αποδοχές και λοιπές, καθοιονδήποτε μορφή και ονομασία, παροχές Γενικού Γραμματέα Υπουργείου.
3. Στους Αντιπροέδρους ή τα Μέλη του Δ.Σ. του ΟΑΕΔ, στους οποίους εκχωρούνται αρμοδιότητες, σύμφωνα με την διάταξη του εδαφίου (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του ν. 139/83 (ΦΕΚ 110 Α), μπορεί να καταβάλλεται, ανάλογα με την απασχόλησή τους, πρόσθετη μηνιαία αποζημίωση, η οποία σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από τα 3/5 των τακτικών αποδοχών του Γενικού Γραμματέα Υπουργείου. Το ύψος της αποζημίωσης αυτής καθορίζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΟΑΕΔ.
4. Στον Αντιπρόεδρο του Δ.Σ. του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, στον οποίο εκχωρούνται αρμοδιότητες σύμφωνα με το εδάφιο (α) της διάταξης 23 του ν. 2736/99 (ΦΕΚ 172 Α), μπορεί να καταβάλλεται πρόσθετη μηνιαία αποζημίωση ανάλογα με την απασχόλησή του, η οποία σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από τα 3/5 των τακτικών αποδοχών Γενικού Γραμματέα Υπουργείου. Το ύψος της αποζημίωσης αυτής καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας.
5. Η ανατρεπτική προθεσμία των έξι (6) μηνών, που ορίζεται με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 2736/1999 (ΦΕΚ 172 Α), παρατείνεται από την ημέρα της λήξης της και λήγει έξι (6) μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.
6. Η ανατρεπτική προθεσμία του ενός (1) έτους, που ορίζεται με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου

θρου 5 του ν. 2736/1999 (ΦΕΚ 172 Α), παρατείνεται από την ημέρα της λήξης της και λήγει έξι (6) μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

7. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που εκδίδεται μετά από τη γνώμη του Δ.Σ. του Οργανισμού Εργατικής κατοικίας επιτρέπεται να γίνονται ρυθμίσεις ανάλογες με τις προβλεπόμενες στο άρθρο 14 του ν. 2819/2000 (ΦΕΚ 84 Α) και για δικαιούχους του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας που έγιναν πυρόπληκτοι λόγω καταστροφής της κατοικίας τους σε περιοχές που κηρύχθηκαν κατά τις κείμενες διατάξεις ως πυρόπληκτες.

8. Δικαίωμα συμμετοχής στο πρόγραμμα επιδότησης ενοικίου, όπως αυτό προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1849/1998 (ΦΕΚ 113 Α) και τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 33 του ν. 2224/1994 (ΦΕΚ 112 Α), έχουν και οι δικαιούχοι που πληρούν τους όρους και τις προϋποθέσεις της σχετικής απόφασης του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και κατά το έτος που ισχύει το πρόγραμμα δεν παρέχουν εξαρτημένη εργασία με σχέση ιδιωτικού δικαίου, λόγω μακροχρόνιας ανεργίας ούτε έχουν αλλάξει επαγγελματικό προσανατολισμό.

Ο τρόπος και η διαδικασία για την διαπίστωση της ανεργίας και της διάρκειάς της μέχρι την υποβολή της αίτησης για χορήγηση του επιδόματος και της μη αλλαγής του επαγγελματικού προσανατολισμού καθορίζονται με απόφαση του Δ.Σ. του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Η επιδότηση αυτή έχει διάρκεια δύο ετών, αρχής γενομένης από τη διακοπή επιδότησης από τον ΟΑΕΔ.

9. Από 1ης Ιανουαρίου 2001, καταργούνται οι διατάξεις των εδαφίων εε' και ζζ' της παραγράφου α του άρθρου 1 του ν. 678/1977 (ΦΕΚ 246 Α) όπως ισχύουν. Αιτήσεις που θα υποβληθούν μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2000, θα καλυφθούν από τις σχετικές πιστώσεις του Οργανισμού Εργατικής Εστίας, έτους 2001.

10. Τα ποσά που θα αποδεσμευτούν από τις προαναφερόμενες καταργούμενες διατάξεις, θα διατεθούν για τη λειτουργία νέων Βρεφονηπιακών Σταθμών.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που εκδίδεται μετά από σύμφωνη γνώμη του Δ.Σ. του Οργανισμού Εργατικής Εστίας, δύναται να καθορίζεται χρηματική εισφορά των δικαιούχων των παροχών του Οργανισμού Εργατικής Εστίας για τη φύλαξη των βρεφών και νηπίων τους στους σταθμούς του Οργανισμού και για τη συμμετοχή τους στα εκδρομικά πολιτιστικά προγράμματα. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται, εκάστοτε, το ύψος της εισφοράς, ο τρόπος καταβολής και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

11. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 του ν. 678/1977 (ΦΕΚ 246 Α) προστίθεται εδάφιο θ' ως εξής:

"θ) Κάθε έσοδο που προέρχεται από τη συμμετοχή των δικαιούχων στις παροχές του Οργανισμού Εργατικής Εστίας."

12. Η διάταξη του άρθρου 13 του α.ν. 252/68 (ΦΕΚ 47 Α) αντικαθίσταται ως εξής:

"Ο διαθέτων σε μη δικαιούχο, καθώς και ο άνευ δικαιώματος χρησιμοποιών Δελτία Θεάματος, Δελτία Κοινωνικού Τουρισμού, Δελτία Αγοράς Βιβλίων, Εισιτήρια Εκδρομών και Κινηματογράφου, τιμωρείται με φυλάκιση έξι (6) μηνών και με χρηματική ποινή μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές, εκτός εάν συντρέχει περίπτωση επιβολής βαρύτερης ποινής από άλλη διάταξη, οπότε επιβάλλεται η βαρύτερη ποινή. Η με σκοπό κέρδους διάθεση και χρήση των άνω αποτελεί επιβαρυντική περίπτωση."

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

Ασφαλιστικές διατάξεις

Άρθρο 22

Έκδοση τίτλων προεσόδων από το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ)

Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ) δύναται να εκδίδει και να διαθέτει στο επενδυτικό κοινό,

στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, τίτλους προεσόδων που αναφέρονται σε μελλοντικά έσοδά του από απαιτήσεις του κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που έχουν γεννηθεί, αλλά δεν έχουν εισπραχθεί. Η τιτλοποίηση γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2801/2000 (ΦΕΚ 46 Α), όπως αυτό εκάστοτε ισχύει.

Άρθρο 23

Ρύθμιση καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών ΟΓΑ

Η δυνατότητα καταβολής των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών του Κλάδου Πρόσθετης Ασφάλισης ΟΓΑ, παρατείνεται για όλα τα πρόσωπα που εμπίπτουν στις διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 11 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α), μέχρι 31-12-2001. Η εξόφληση των εισφορών αυτών μπορεί να γίνει εφάπαξ, με έκπτωση 10%, εντός τριμήνου από την ειδοποίηση της σχετικής οφειλής, είτε σε δόσεις, υπό την προϋπόθεση ότι θα καταβληθεί η πρώτη δόση μέχρι 31-12-2001. Κατά τα λοιπά, ισχύουν τα προβλεπόμενα από την παράγραφο 2 του άρθρου 11 του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α).

Οι ασφαλισμένοι μόνο στον Κλάδο Πρόσθετης Ασφάλισης που οφείλουν εισφορές του κλάδου αυτού, μπορούν να καταβάλουν εφάπαξ το σύνολο των εισφορών τους μέχρι 31-12-2001.

Άρθρο 24

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 85 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α), όπως ισχύει, καταργείται.

Άρθρο 25

Ρύθμιση χρεών επιχειρήσεων που έχουν πληγεί από σεισμούς

1. Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της περίπτωσης γ της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α), προστίθεται εδάφιο ως εξής:

"Ειδικά για τις περιπτώσεις επιχειρήσεων, εργοδοτών και ασφαλισμένων που υπέστησαν ζημιές από τους σεισμούς της 7ης Σεπτεμβρίου 1999, η ρύθμιση γίνεται ως εξής:

α) Επιχειρήσεις που έχουν δελτίο αυτοψίας δευτεροβάθμιου ελέγχου που εξέδωσε το ειδικό συνεργείο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και από το οποίο προκύπτει η ακαταλληλότητα χρήσης της επαγγελματικής εγκατάστασης του αιτούντα με χαρακτηρισμό "κόκκινο" ρυθμίζουν την οφειλή τους σε σαράντα οκτώ (48) κατ' ανώτατο όριο ισόποσες μηνιαίες δόσεις, ανεξαρτήτως ύψους ζημιάς, χωρίς τον υπολογισμό των πρόσθετων τελών (προσαυξήσεων και προστίμων) μέχρι την ημερομηνία έναρξης της αναστολής.

β) Επιχειρήσεις που έχουν δελτίο αυτοψίας δευτεροβάθμιου ελέγχου που εξέδωσε το προαναφερόμενο ειδικό συνεργείο και από το οποίο προκύπτει η ακαταλληλότητα χρήσης της επαγγελματικής εγκατάστασης του αιτούντα με χαρακτηρισμό "κίτρινο" ρυθμίζουν την οφειλή τους σε τριάντα έξι (36) κατ' ανώτατο όριο ισόποσες μηνιαίες δόσεις, ανεξαρτήτως ύψους ζημιάς, χωρίς τον υπολογισμό των πρόσθετων τελών (προσαυξήσεων και προστίμων) μέχρι την ημερομηνία έναρξης της αναστολής.

Στις προαναφερόμενες ρυθμίσεις των 48 και 36 δόσεων, η κάθε δόση δε μπορεί να είναι μικρότερη των 30.000 δρχ. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει από 1-3-2000".

2. Για τις λοιπές περιπτώσεις πληγέντων από τους σεισμούς της 7ης Σεπτεμβρίου 1999 ισχύουν οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 2556/97 (ΦΕΚ 270 Α).

Άρθρο 26

Ρύθμιση χρεών επιχειρήσεων που έχουν πληγεί από πυρκαγιές

Ασφαλιστικές εισφορές, τρέχουσες και καθυστερούμενες, προς όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που οφείλονται από επιχειρήσεις, εργοδότες ή ασφαλισμένους που έχουν επαγγελματική εγκατάσταση ή δραστηριότητα στη νήσο Σάμο, ρυθμίζονται ως εξής:

α) Οι καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές προς τους παραπάνω ασφαλιστικούς οργανι-

σμούς, περιόδου απασχόλησης μέχρι 30-6-2000, μαζί με τα πρόσθετα τέλη, τόκους και λοιπές προσαυξήσεις και επιβαρύνσεις της ίδιας ημερομηνίας, κεφαλαιοποιούνται.

- β) Αναστέλλεται η καταβολή των τρεχουσών ασφαλιστικών εισφορών προς τους οργανισμούς αυτούς, για έξι (6) μήνες, αρχής γενομένης από 1-7-2000, χωρίς τον υπολογισμό κατά το διάστημα αυτό προσθέτων τελών και άλλων προσαυξήσεων.
- γ) Οι εισφορές των προηγούμενων παραγράφων εξοφλούνται σε είκοσι τέσσερις (24) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, αρχής γενομένης από την πρώτη του επόμενου μήνα εκείνου κατά τον οποίο έληξε η εξαμήνη αναστολή.
- δ. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

Άρθρο 27

Χορήγηση νοσήλιου-τροφείου

Το νοσήλιο-τροφείο, που χορηγούν οι ασφαλιστικοί οργανισμοί στα τέκνα των ασφαλισμένων τους, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 6 του ν. 861/79 (ΦΕΚ 2 Α) και του άρθρου 22 του ν. 997/79 (ΦΕΚ 287 Α), εξακολουθεί να καταβάλλεται και μετά τη συνταξιοδότησή τους λόγω θανάτου.

Άρθρο 28

Εισφορά για τη λήψη διαφοράς εφάπαξ βοηθήματος

Τακτικοί υγειονομικοί υπάλληλοι του ΕΟΦ οι οποίοι είναι υποχρεωτικά ασφαλισμένοι στον κλάδο προνοίας του ΤΣΑΥ για τη λήψη εφάπαξ βοηθήματος, ασφαλιζονται και στο καθεστώς του ν. 103/75 (ΦΕΚ 167 Α) καταβάλλοντας την προβλεπόμενη από το νόμο αυτό εισφορά για τη λήψη διαφοράς εφάπαξ βοηθήματος μεταξύ του βοηθήματος που καταβάλλει ο παραπάνω κλάδος και εκείνου που χορηγείται βάσει των διατάξεων του ν. 103/75 (ΦΕΚ 167 Α), κατά το χρόνο αποχώρησής τους από την υπηρεσία, λόγω συνταξιοδότησεως.

Οι διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1976/1991 (ΦΕΚ 184 Α) εφαρμόζονται αναλόγως και για τους υπαλλήλους αυτούς.

Οι εισφορές που έχουν καταβληθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος από τους παραπάνω υπαλλήλους για την καταβολή διαφοράς εφάπαξ βοηθήματος κατά τα ανωτέρω, θεωρούνται ότι νομίμως κατεβλήθησαν.

Καταβληθέντα ποσά από τον ΕΟΦ κατ' εφαρμογή των διατάξεων του ν. 103/75 σε υπαλλήλους της κατηγορίας αυτής που έχουν αποχωρήσει από την υπηρεσία, δεν αναζητούνται.

Άρθρο 29

Παράταση προθεσμίας για αναγνώριση χρόνου εργασίας

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 5 του ν. 2335/1995 (ΦΕΚ 185 Α) όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 16 του ν. 2556/97 (ΦΕΚ 270 Α) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

"Οι διατάξεις που προβλέπουν αναγνώριση χρόνων, πλην των αναφερομένων στο άρθρο του ν. 2084/92 (ΦΕΚ 165 Α) η προσμέτρηση άλλου πλασματικού χρόνου για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης, καταργούνται από 1-5-2001"

2. Αιτήσεις ασφαλισμένων που έχουν απορριφθεί ως εκπρόθεσμες επανακρίνονται μετά από νέα αίτηση, η οποία πρέπει να υποβληθεί μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία. Προκειμένου για ασφαλισμένους που έχουν διακόψει την ασφάλισή τους και δεν έχουν δικαιωθεί σύνταξης από τον οικείο φορέα, η αναγνώριση του χρόνου πραγματοποιείται με την καταβολή εισφοράς, η οποία υπολογίζεται με το ασφάλιστρο και τις αποδοχές που ίσχυαν κατά τη διακοπή της ασφάλισης, όπως θα έχουν διαμορφωθεί κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης.

Άρθρο 30

Διαδοχική Ασφάλιση ΟΓΑ

Στο τέλος του άρθρου 13 του ν. 2458/97 (ΦΕΚ 15 Α) προστίθεται παράγραφος 5 που έχει ως εξής:

"5. Για τον προσδιορισμό του ποσού της σύνταξης που βαρύνει τον ΟΓΑ, στην περίπτωση διαδοχικής ασφάλισης, ο χρόνος ασφάλισης που διανύθηκε σε άλλους φορείς, καθορίζεται ως ακολούθως:

α) Χρόνος ασφάλισης, που διανύθηκε σε φορείς κύριας ασφάλισης μισθωτών, λογίζεται από τον ΟΓΑ ως χρόνος διανυθείς στην Τρίτη ασφαλιστική κατηγορία του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών.

β) Χρόνος ασφάλισης, που διανύθηκε σε φορείς κοινωνικής ασφάλισης Αυτοαπασχολούμενων, λογίζεται από τον ΟΓΑ ως διανυθείς στην Πρώτη ασφαλιστική κατηγορία του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών.

γ) Χρόνος ασφάλισης, που διανύθηκε σε φορείς Επικουρικής Ασφάλισης, λογίζεται από τον ΟΓΑ, ως χρόνος διανυθείς στην Α' Ασφαλιστική Κλάση του Κλάδου Πρόσθετης Ασφάλισης Αγροτών".

Άρθρο 31

Τροποποιήσεις στο άρθρο 38 του ν. 2676/1999

Το άρθρο 38 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α) τροποποιείται ως εξής:

1. Στο τέλος του εδαφίου (γ), μετά τη φράση "Εθνικού Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης" προστίθεται η φράση "καθώς και για τον εν γένει λειτουργικό και οργανωτικό εκσυγχρονισμό του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης."
2. Στο τέλος του εδαφίου (ζ) μετά τη φράση "και χορήγησης της Κάρτας Κοινωνικής Ασφάλισης" προστίθεται η φράση "καθώς και των δράσεων εκσυγχρονισμού του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και των σχετικών έργων, χρηματοδοτούμενων ή συγχρηματοδοτούμενων μέσω προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που άπτονται της Κοινωνικής Ασφάλισης".
3. Στην τελευταία παράγραφο, η φράση "την εφαρμογή και προώθηση έργων του προγράμματος "ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ" που άπτονται της κοινω-

νικής ασφάλισης" αντικαθίσταται από τη φράση "την εφαρμογή και προώθηση έργων, χρηματοδοτούμενων ή συγχρηματοδοτούμενων μέσω προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που άπτονται της Κοινωνικής Ασφάλισης."

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

Τελικές Διατάξεις

Άρθρο 32 Καταργούμενες Διατάξεις

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος ή που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που ρυθμίζονται από το νόμο αυτό.

Άρθρο 33

Έναρξη ισχύος του Νόμου

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από τις επιμέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 17 Νοεμβρίου 2000

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ-ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Βάσω Παπανδρέου

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γιάννος Παπαντωνίου

ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Πέτρος Ευθυμίου

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ

ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Αναστάσιος Γιαννίτης

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Αλέξανδρος Παπαδόπουλος

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Μιχάλης Σταθόπουλος

Στην Ολομέλεια της 6^{ης} Δεκεμβρίου 2000 παρέστησαν τα κάτωθι Μέλη
της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ανδρέας Κιντής

Καθηγητής Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών

Α΄ ΟΜΑΔΑ

Αναλυτής Νικόλαος
Αντιπρόεδρος Δ.Σ. Σ.Ε.Β.

Μπαλωμένος Δημήτριος
Εκπρόσωπος Ελληνικής
Συνομοσπονδίας Ελληνικού Εμπορίου
σε αναπλήρωση του
Δρακάτου Αλεξάνδρου
Εκπρωσώπου Ε.Σ.Ε.Ε.

Κανελλόπουλος Γεώργιος
Μέλος Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Καραμαλάκος Δημήτριος
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Καψάλης Δημήτριος
Επίτιμος Πρόεδρος Ε.Σ.Ε.Ε.

Κεφαλάς Χαράλαμπος
Εκπρόσωπος Ε.Σ.Ε.Ε.

Κυριαζής Δημήτριος
πρώην Πρόεδρος Σ.Ε.Β.

Τσαπής Γεώργιος
Ένωση Ελληνικών Τραπεζών
σε αναπλήρωση του
Μαραζιώτη Άγγελου
Ένωση Ελληνικών Τραπεζών

Ρερρές Κυριάκος
Γενικός Διευθυντής
Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ξενοδόχων
σε αναπλήρωση του
Μηγαΐδη Βασιλείου
Β΄ Αντιπρόεδρου Δ.Σ. Π.Ο.Ξ.

Φλέγγας Σπιριδωνας
Μέλος Δ.Σ. Σ.Ε.Β.

Σκορίνης Νικόλαος
Α΄ Αντιπρόεδρος Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Παπαδημητρίου Ιωάννης
Β΄ Αναπλ. Γενικός Γραμματέας
Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.
σε αναπλήρωση του
Σουλτανά Ευάγγελου
Μέλους Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Χαμηλομάτης Γεώργιος
Μέλος Δ.Σ. Γ.Σ.Ε.Β.Ε.Ε.

Β΄ ΟΜΑΔΑ

Αβραμόπουλος Παναγιώτης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Αυγητίδης Ελευθέριος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Βούτος Παναγιώτης
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Κόλλιας Κωνσταντίνος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Κωνσταντινίδης Ιωάννης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Λαιμιάς Στέφανος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Μανώλης Ιωάννης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Μελισσάρης Νικόλαος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Παπαντωνίου Κωνσταντίνος
Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Πολίτης Δημήτρης
Γ.Σ.Ε.Ε.

Πολυζωγόπουλος Χρήστος
Πρόεδρος Γ.Σ.Ε.Ε.

Σκαρμούτσος Διονύσιος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Τσουκαλάς Δημήτριος
Γ.Σ.Ε.Ε.

Γ΄ ΟΜΑΔΑ

Αλεξόπουλος Παναγιώτης
Πρόεδρος Οικονομικού
Επιμελητηρίου Ελλάδος

Βάγιας Παναγιώτης
Εκπρόσωπος Γεωτεχνικού
Επιμελητηρίου Ελλάδος

Γωνιωτάκης Γεώργιος
Β΄ Αντιπρόεδρος Δ.Σ. Γ.Ε.Σ.Α.Σ.Ε.

Καραγιάννης Δημήτριος
Μέλος Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ

Κοιμήσης Απόστολος
Γενικός Γραμματέας Κ.Ε.Δ.Κ.Ε

Κορκοβέλος Ιωάννης
Εκπρόσωπος Δικηγορικού
Συλλόγου Αθηνών

Λίτσος Φώτης
Γενικός Γραμματέας Δ.Σ. ΠΑ.Σ.Ε.ΓΕ.Σ.

Βοϊκλής Γεώργιος
Εκπρόσωπος Κέντρου
Προστασίας Καταναλωτών
σε αναπλήρωση του
Μαγουλά Γεωργίου
Προέδρου Δ.Σ. ΚΕ.Π.ΚΑ.

Γκίνης Σοφοκλής
ΓΕ.Σ.Α.Σ.Ε.
σε αναπλήρωση του
Φάκα Χρήστου
Μέλους Δ.Σ. Γ.Ε.Σ.Α.Σ.Ε.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Γρηγόριος Παπανίκος

ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ & ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ Ο.Κ.Ε.

Για κάθε πληροφορία σχετικά με το έργο και τη λειτουργία της Ο.Κ.Ε. είναι στη διάθεσή σας το Τμήμα Δημοσίων & Διεθνών Σχέσεων της Επιτροπής, υπό τη διεύθυνση της κας Μάρθας Θεοδώρου.

Τηλ.: (01) 9249510-2, Fax: (01) 9249514, e-mail: iproke@otenet.gr